

Примітки до фінансової звітності

1. Загальні відомості.

Загальна інформація про Товариство.

Повна назва	Акціонерне товариство «Завод залізобетонних конструкцій ім. Світлани Ковальської» (надалі – Товариство)
Скорочена назва	АТ «ЗБК ім. С.Ковальської»
Дата державної реєстрації (перереєстрації, перейменування)	Державна реєстрація Акціонерного товариства “Завод залізобетонних конструкцій ім. С. Ковальської” проведена 16.01.1995 р., про що видано Свідоцтво про державну реєстрацію А00 № 051844 Голосіївською районною у м. Києві державною адміністрацією, номер рішення 10681200000001947.
Ідентифікаційний код	05523398
Юридична та фактична адреса.	Місцезнаходження юридичної особи – Україна, 01013 м. Київ, вул. Будіндустрії, 7. Фактична адреса співпадає з юридичною
Організаційно-правова форма.	акціонерне товариство
Країна реєстрації	Україна
Офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про Товариство	zbkkovalskaya.kiev.ua
Адреса електронної пошти	office2@kovalska.com.ua

Товариство не має асоційованих підприємств, філій та інших відокремлених структурних підрозділів. Акції Товариства не мають обігу на біржі.

Характеристика основних напрямків діяльності, сфер бізнесу Товариства.

Товариство здійснює свою діяльність у сфері, що є допоміжною до будівельної галузі. Основними напрямками діяльності Товариства є: виробництво збірних бетонних та залізобетонних виробів, а також оптова торгівля будівельними матеріалами. Характер операцій Товариства є таким, що забезпечує і відображає діяльність Товариства по виробництву збірних бетонних та залізобетонних виробів, по здійсненню оптової торгівлі будівельними матеріалами, а також відображає залучення грошових коштів від сторонніх юридичних осіб шляхом випуску облігацій.

Опис економічного середовища, в якому функціонує Товариство

В звітному періоді спостерігається позитивна динаміка економіки України, відзначена Кабінетом Міністрів України при формуванні державної бюджетної політики на 2018 рік, яка заснована на прогнозах головного кредитора України – Міжнародного валютного фонду – про те, що приріст економіки в 2018 році складе приблизно 3%, а інфляція в Україні в 2018 році знизилась до рівня 4,3%. Отже, при складанні фінансової звітності керівництво Товариство не розглядає економіку України як гіперінфляційну у описуваному періоді – I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року). В

зв'язку з цим, при складанні даної фінансової звітності, МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» не застосовувався.

Незважаючи на певну стабілізацію, яка відбулась в економіці України протягом 2018 року, економічне середовище України досі знаходиться під значним негативним впливом економічних чинників, які стали наслідком внутрішньої політичної боротьби, що була підсилена зовнішньою складовою (агресивна політика іншої країни по відношенню до України). За таких обставин минулий економічний спад та інфляційні процеси у державі мають негативний вплив на підприємницьку діяльність.

З іншого боку, підписання асоціації України з Європейським союзом (зокрема її економічної частини) може стати певним поштовхом для Товариства у налагодженні економічних зв'язків з європейськими партнерами та виходом Товариства на європейські ринки.

Представлена фінансова звітність відображає точку зору керівництва на те, який вплив мають умови ведення бізнесу в Україні на діяльність і фінансове становище Товариства. Фактичний вплив майбутніх умов господарювання може відрізнятись від його оцінок керівництвом.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на виробничий та фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

2. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності.

Концептуальна основа фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, тобто фінансова звітність, складена відповідно до концептуальної основи загального призначення, що є концептуальною основою фінансового звітування, яка відповідає загальним потребам широкого кола користувачів у фінансовій інформації.

Концептуальна основа фінансового звітування є концептуальною основою достовірного подання та передбачає достовірне подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за період, що закінчився 30 червня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність відповідає вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2015 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності, складеної за Міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ), Товариство використовувало дані бухгалтерського обліку, якій вівся за національними Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, а також керувалось вимогами інших національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ. При формуванні фінансової звітності, для

співставлення даних, Товариством робились трансформаційні коригування, про які, у разі їх наявності, буде зазначено нижче.

Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення.

Валютою подання (складання) фінансової звітності є українська гривня, і всі суми округлені до тисяч.

Припущення про безперервність діяльності.

Згідно із припущенням про безперервність діяльності Товариство розглядається як таке, що продовжуватиме здійснювати господарську діяльність в осяжному майбутньому. За таким припущенням, що є прийнятним для даного Товариства, активи та зобов'язання відображаються в бухгалтерському обліку виходячи з того, що Товариство зможе реалізувати свої активи та погасити зобов'язання за звичайного перебігу господарської діяльності.

Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Керівництвом Товариства вживаються заходи щодо подальшого нарощування обсягів виробництва та реалізації продукції та скорочення операційних витрат, що дозволить поліпшити фінансовий стан та результати діяльності у 2018 році. Відповідно, керівництво Товариства постійно здійснює оцінку здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі та застосовує припущення про безперервність діяльності при підготовці представленої фінансової звітності.

Дата переходу на МСФЗ.

Товариство перейшло на Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) 1 січня 2012 року відповідно до положень МСФЗ (IFRS) 1 «Перше використання міжнародних стандартів фінансової звітності». Керуючись МСФЗ 1, Товариство обрало першим звітним періодом за МСФЗ рік, що закінчився 31 грудня 2012 року.

Звітним періодом, за який формується представлена фінансова звітність, вважається I півріччя 2018 року, тобто період з 01 січня по 30 червня 2018 року.

Рішення про оприлюднення фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску Головою правління Головашом В.П. 24.07.2018 р.

Події, які вимагають коригування після звітного періоду, коли Товариству слід коригувати суми, що наведені у фінансовій звітності, не відбувалися.

3. Суттєві положення Облікової політики.

Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності.

Облікові політики – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані підприємством при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівником Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ. Інші МСФЗ не застосовуються Товариством раніше дати набуття ними чинності.

У разі відсутності конкретного міжнародного стандарту, який застосовується до господарської операції, керівництво використовує власне судження при розробці та застосуванні облікової політики (основні судження розкриваються нижче). При цьому враховуються:

- стандарти і тлумачення, що регулюють подібні або пов'язані операції;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходу і витрат, що викладені в Концептуальній основі;
- постанови інших органів стандартизації обліку, які керуються схожими концептуальними принципами, прийняті галузеві норми (методики) та іншу професійну літературу в частині, що не суперечить МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

При розробці облікової політики для подій або ситуацій, за якими відсутні конкретні міжнародні стандарти, керівництво формує своє судження так, щоб інформація, яка необхідна користувачам для прийняття економічних рішень, була надійною та достовірно відображала фінансовий стан підприємства, економічний зміст операцій, а не їх юридичну форму, а також нейтральною та неупередженою, обачною (консервативною) і повною у всіх суттєвих аспектах.

Фінансова звітність Товариства складається за принципами нарахування (за винятком звіту про рух грошових коштів) і безперервності діяльності. Згідно з принципом нарахування результати операцій і інших подій визнаються Товариством у міру їх виникнення (а не у момент отримання або виплати грошових коштів і еквівалентів) і відображаються в облікових записах і у фінансовій звітності в тому періоді, до якого вони відносяться. Принцип безперервності діяльності має на увазі складання фінансової звітності на основі допущення, що Товариство функціонує безперервно, і вестиме операції в майбутньому. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом.

Фінансова звітність відображає фінансові результати операцій і інших подій, групуючи їх по основних категоріях (елементах) відповідно до економічних характеристик. У звіті про фінансовий стан елементами, безпосередньо пов'язаними з оцінкою фінансового стану, є активи, зобов'язання і капітал. У звіті про сукупний дохід елементами, безпосередньо пов'язаними з виміром результатів діяльності, є доходи і витрати.

Об'єкт, що відповідає визначенню елемента фінансової звітності, признається, якщо:

- існує вірогідність того, що будь-які майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктами, будуть отримані (втрачені);
- фактичні витрати на придбання або вартість об'єкту можуть бути надійно оцінені.

При оцінці відповідності статті цим критеріям і, отже, можливості його визнання у фінансовій звітності, Товариство враховує фактор суттєвості, що становить 50 тис.грн. – для об'єктів обліку, що відносяться до активів, зобов'язань та власного капіталу Підприємства.

Інформація про кожну суттєву облікову політику, яку підприємство обрало та застосовує.

Основні засоби.

Основні засоби – це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Вартість об'єкта основних засобів визнається активом, якщо:

- є ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до Товариства;
- собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Об'єкт основних засобів, який відповідає критеріям визнання активу, оцінюється Товариством за його собівартістю.

Собівартість об'єкта основних засобів складається з:

- ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовувані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;
- будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;
- первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими підприємство бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Собівартість об'єкта основних засобів це грошовий еквівалент ціни на дату визнання.

Товариство обрало своєю обліковою політикою модель собівартості, що застосовується до всього визначеного класу основних засобів. Модель собівартості передбачає, що після визнання активом, об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Ідентифіковані об'єкти основних засобів об'єднуються у класи. Клас основних засобів – це група основних засобів, однакових за характером і способом використання в діяльності підприємства. В бухгалтерському обліку формуються наступні класи:

- земельні ділянки;
- будівлі, споруди та передавальні пристрої;
- машини та обладнання;
- транспортні засоби;
- інструменти, прилади, інвентар (меблі);
- інші основні засоби.

Якщо складові об'єкту основних засобів мають різний строк корисного використання, або вартість їх складових частин є суттєвою стосовно загальної собівартості об'єкта, то вони можуть обліковуватись окремо (й окремо амортизуватися).

Сума (вартість) активу (об'єкту основних засобів) розподіляється на систематичній основі протягом строку його корисної експлуатації – амортизується.

Суму (вартість) активу (об'єкту основних засобів), що амортизується, визначають після вирахування його ліквідаційної вартості. В Товаристві ліквідаційна вартість активу прийнята незначною і дорівнює нулю.

Амортизація активу (об'єкту основних засобів) починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу), або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Строк корисної експлуатації активу (об'єкту основних засобів) визначається, виходячи з очікуваної корисності активу для Товариства. Оцінка строку корисної експлуатації активу спирається на судження, яке ґрунтується на досвіді використання Товариством подібних активів, або на законодавчо визначені вимоги щодо певних активів (об'єктів основних засобів).

Амортизація активів (об'єктів основних засобів) здійснюється за прямолінійним методом. Результатом застосування прямолінійного методу амортизації є постійні відрахування протягом строку корисної експлуатації, якщо ліквідаційна вартість активу не змінюється. Метод амортизації, застосований до активів (об'єктів основних засобів), може переглядатися Товариством на кінець кожного фінансового року, а якщо відбулася значна зміна в очікуваній формі споживання майбутніх економічних вигід, утілених в таких активах, метод амортизації буде змінений, а така зміна буде облікована як зміна в обліковій оцінці відповідно до МСБО 8.

Строки корисної експлуатації активів (об'єктів основних засобів) Товариства мають наступний вигляд.

Клас	Строк експлуатації, років
Будівлі та споруди	25-60
Машини та обладнання	3-15
Транспортні засоби	8-15
Інструменти, прилади, інвентар	2-5
Інші	2-5

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, визнається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю об'єкта.

В звітному періоді для розмежування основних засобів і запасів в Товаристві застосовується вартісний рівень в розмірі 6 000 грн.

Незавершені капітальні інвестиції.

Незавершені капітальні інвестиції містять у собі витрати, пов'язані з придбанням, виготовленням, будівництвом, модернізацією основних засобів і нематеріальних активів. Амортизація таких активів, як незавершені капітальні інвестиції, починається з моменту введення їх в експлуатацію в якості основних засобів або нематеріальних активів тим же способом, що і для об'єктів основних засобів чи нематеріальних активів. Товариство регулярно здійснює перевірку балансової вартості незавершених капітальних інвестицій для того, щоб визначити, чи існують ознаки знецінення вартості цих об'єктів обліковуваних незавершених капітальних інвестицій. Об'єкти незавершених капітальних інвестицій не амортизуються.

Нематеріальні активи.

Нематеріальний актив - немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Немонетарний актив є ідентифікованим, якщо він:

- а) може бути відокремлений, тобто його можна відокремити або відділити від підприємства і продати, передати, ліцензувати, здати в оренду або обміняти індивідуально або разом з пов'язаним з ним контрактом, ідентифікованим активом чи зобов'язанням, незалежно від того, чи має суб'єкт господарювання намір зробити це, або
- б) виникає внаслідок договірних або інших юридичних прав, незалежно від того, чи можуть вони бути передані або відокремлені від підприємства або ж від інших прав та зобов'язань.

Нематеріальний актив визнається Товариством, якщо:

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до активу, надходять до Товариства; та
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Якщо об'єкт не відповідає визначенню нематеріального активу, то видатки на його придбання або внутрішнє генерування визнаються як витрати у період їхнього понесення.

Нематеріальний актив слід первісно оцінювати за собівартістю – сумою сплачених грошових коштів чи їх еквівалентів або справедливою вартістю іншої форми компенсації, наданої для отримання активу на час його придбання або створення (чи сума, що відноситься на цей актив при первісному визнанні).

Ціна яку сплачує Товариство для придбання нематеріального активу окремо, відображає очікування щодо ймовірності надходження до підприємства тих очікуваних майбутніх економічних вигід, що втілені в цьому активі.

Витрати на придбання придбаного нематеріального активу містять:

- ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовувані податки на придбання після вирахування торгівельних та інших знижок; та
- будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Визнання витрат у балансовій вартості нематеріального активу припиняється, коли актив приведено у стан, необхідний для його експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Собівартість внутрішньо генерованого нематеріального активу це сума видатків, понесених з дати, коли нематеріальний актив уперше відповідає критеріям визнання. Собівартість внутрішньо генерованого нематеріального активу складається з усіх витрат, які можна прямо віднести до створення, виробництва та підготовки активу до використання у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Видатки на нематеріальний актив, що їх первісно визнано як витрати, не визнаються як частина собівартості нематеріального активу на пізнішу дату.

Клас нематеріальних активів є групою активів подібного характеру і з подібним використанням в діяльності Товариства.

Товариство обрало своєю обліковою політикою модель собівартості, що застосовується до всього визначеного класу нематеріальних активів. Модель собівартості передбачає, що після визнання активом, об'єкт нематеріальних активів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Облік нематеріальних активів базується на строках їх корисної експлуатації. Нематеріальний актив з визначеним строком корисної експлуатації амортизується, нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації - не амортизується (термін «невизначений» не означає «безкінечний»). Строк корисної експлуатації нематеріальних активів визначається відповідним управлінським персоналом окремо для кожного об'єкту нематеріальних активів або групи таких активів та не може перевищувати 20 років. Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не перевищує період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого Товариство очікує використовувати цей актив.

Вартість нематеріального активу розподіляється на систематичній основі протягом строку його корисної експлуатації – амортизується.

Вартість нематеріального активу, що амортизується, визначають після вирахування його ліквідаційної вартості. В Товаристві ліквідаційна вартість нематеріального активу прийнята незначною і дорівнює нулю.

Амортизація нематеріального активу починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизацію нематеріального активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи), або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Амортизація нематеріальних активів здійснюється за прямолінійним методом. Результатом застосування прямолінійного методу амортизації є постійні відрахування протягом строку корисної експлуатації, якщо ліквідаційна вартість активу не змінюється. Метод амортизації, застосований до нематеріальних активів, може переглядатися Товариством на кінець кожного фінансового року, а якщо відбулася значна зміна в очікуваній формі споживання майбутніх економічних вигід, утілених в таких активах, метод амортизації буде змінений, а така зміна буде облікована як зміна в обліковій оцінці відповідно до МСБО 8.

Інвестиційна нерухомість.

Інвестиційна нерухомість – це нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана (Товариством як власником або Товариством як орендарем згідно з угодою про фінансову оренду) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для:

використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість утримується з метою отримання орендної плати або збільшення капіталу, або в їх поєднанні. Тобто інвестиційна нерухомість, що використовується власником (орендарем), приносить дохід незалежно від використання інших активів підприємства.

Серед нерухомості, яка може бути класифікована Товариством як інвестиційна, визначається:

- земля, утримувана для довгострокового збільшення капіталу, а не для короткострокового продажу під час звичайної діяльності;
- земля, утримувана для майбутнього, але ще не визначеного використання;
- будівля, яка є власністю Товариства (або утримується Товариством згідно з угодою про фінансову оренду) та надана в оренду згідно з однією чи кількома угодами про операційну оренду;
- будівля, яка не зайнята, але утримується для надання в оренду згідно з однією чи кількома угодами про операційну оренду;
- нерухомість, яка будується або поліпшується для майбутнього використання в якості інвестиційної нерухомості.

Не вважається інвестиційною нерухомістю:

- нерухомість, утримувана для продажу під час звичайної діяльності або яка перебуває в процесі будівництва чи поліпшення з метою такого продажу (наприклад, нерухомість, яка була придбана виключно з метою подальшого продажу в найближчому майбутньому або для поліпшення та перепродажу);
- нерухомість, яка будується або поліпшується за дорученням третіх сторін;
- нерухомість, зайнята Товариством як власником, включаючи (серед іншого) нерухомість, утримувану для майбутнього використання як нерухомість, зайняту Товариством як власником; нерухомість, утримувану для майбутнього поліпшення та подальшого використання як нерухомість, зайняту Товариством як власником; нерухомість, зайнята працівниками (незалежно від того, чи сплачують ці працівники, чи не сплачують орендну плату за ринковими ставками), та нерухомість, зайнята Товариством як власником, вибуття якої очікується;
- нерухомість, яка надана Товариством в оренду іншому суб'єктові господарювання за угодою фінансової оренди.

Інвестиційна нерухомість визнається Товариством як актив коли: є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю; собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно

оцінити. Інвестиційна нерухомість оцінюється первісно за її собівартістю. Витрати на операцію слід включати до первісної оцінки.

Після визнання інвестиційна нерухомість Товариства оцінюється за моделлю собівартості, яка застосовується до всієї інвестиційної нерухомості, за винятком тієї нерухомості, яка відповідає критеріям для її класифікації як такої, що утримується для продажу (або включена до ліквідаційної групи, що класифікована як така, що утримується для продажу).

Переведення до інвестиційної нерухомості (або з інвестиційної нерухомості) здійснюється, коли відбувається зміна у використанні нерухомості, що засвідчується:

- початком зайняття власником (тобто у разі переведення з інвестиційної нерухомості до нерухомості, зайнятої власником);
- початком поліпшення з метою продажу (тобто у разі переведення з інвестиційної нерухомості до запасів);
- закінченням зайняття власником (тобто у разі переведення з нерухомості, зайнятої власником, до інвестиційної нерухомості);
- початком операційної оренди іншою стороною (тобто у разі переведення із запасів до інвестиційної нерухомості).

Визнання інвестиційної нерухомості припиняється при вибутті або коли інвестиційна нерухомість вилучається з використання на постійній основі і не очікується жодних економічних вигід від її вибуття. Вибуття інвестиційної нерухомості може здійснюватися шляхом продажу або укладання угоди про фінансову оренду.

Прибутки або збитки, що виникають через вибуття або ліквідацію інвестиційної нерухомості, визначаються як різниця між чистими надходженнями від вибуття і балансовою вартістю активу і визнаються в прибутку або збитках у періоді вибуття чи ліквідації.

Відшкодування, що має бути одержаним при вибутті інвестиційної нерухомості, первісно визнається за справедливою вартістю. Зокрема, якщо виплата за інвестиційну нерухомість відстрочується на період більше ніж 12 місяців, одержане відшкодування первісно визнається за грошовим еквівалентом ціни. Різниця між номінальною сумою відшкодування і грошовим еквівалентом ціни визнається як дохід від відсотків з використанням методу ефективного відсотка.

Окреме згадування.

Певні види нерухомості Товариства можуть включати одну частку, яка утримується з метою отримання орендної плати або для збільшення капіталу, та другу частку, яка утримується для використання у виробництві або для постачання товарів чи надання послуг, або для адміністративних цілей. Якщо ці частки можуть бути продані окремо (або окремо надані в оренду згідно з угодою про фінансову оренду), то Товариство обліковує ці частки окремо. Якщо ці частки не можуть бути продані окремо, нерухомість є інвестиційною нерухомістю, якщо тільки незначна її частка утримується для використання у виробництві або в постачанні товарів чи наданні послуг, або для адміністративних цілей

Запаси.

Запаси – це активи, які:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або
- в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Наведені вище активи (складові запасів) відображаються в балансі (Звіті про фінансовий стан) Товариства за виконання двох умов:

- очікується, що в майбутньому будуть отримані економічні вигоди, пов'язані з використанням таких активів;
- вартість запасів може бути достовірно визначена.

Запаси оцінюють за меншою з таких двох величин: собівартість чи чиста вартість реалізації.

За чистою вартістю реалізації запаси визначаються у разі, коли собівартість запасів не може бути відшкодована, якщо ці запаси пошкоджені, якщо вони повністю або частково застаріли або ціна їх продажу знизилася. Собівартість запасів не може також бути відшкодована, якщо зросли попередньо оцінені витрати на завершення виробництва або попередньо оцінені витрати на збут. Запаси, як правило, оцінюють за чистою вартістю реалізації (списуються до чистої вартості реалізації) на індивідуальній основі.

Запаси, оцінені за собівартістю, включають всі витрати, залежно від виду запасів:

- витрати на придбання;
- витрати на переробку;
- інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються Товариству податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг.

Витрати на переробку запасів охоплюють витрати, прямо пов'язані з одиницями виробництва, наприклад оплата праці виробничого персоналу, розрахунки за соціальним страхуванням, знос (амортизація) необоротних активів, які беруть безпосередню участь у виробництві, розрахунки з постачальниками та підрядниками тощо. Вони також включають систематичний розподіл постійних та змінних виробничих накладних витрат, що виникають при переробці матеріалів у готову продукцію. Постійні виробничі накладні витрати - це ті непрямі витрати на виробництво, які залишаються порівняно незмінними незалежно від обсягу виробництва, такі як амортизація, утримання будівель і обладнання заводу, а також витрати на управління та адміністративні витрати заводу. Змінні виробничі накладні витрати - це такі непрямі витрати на виробництво, які змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно обсягу виробництва, такі як витрати на допоміжні матеріали та непрямі витрати на оплату праці. Про методику розподілу постійних та змінних виробничих накладних витрат зазначено в наказі про облікову політику Товариства. Нерозподілені постійні виробничі накладні витрати визнаються витратами того періоду, у якому вони понесені.

Інші витрати включаються в собівартість запасів лише тією мірою, якою вони були понесені при доставці запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення в теперішній стан. До собівартості запасів не включаються (визнаються як витрати періоду, в якому вони понесені) такі витрати: а) понаднормові відходи матеріалів, витрати на оплату праці або інші виробничі витрати; б) витрати на зберігання, крім тих витрат, які зумовлені виробничим процесом і є необхідними для підготовки до наступного етапу виробництва; в) адміністративні накладні витрати, не пов'язані з доставкою запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведенням у теперішній стан; г) витрати на продаж.

При списанні запасів Товариство користується методом розрахунку собівартості під назвою «формула ідентифікованої собівартості».

Коли запаси реалізовані, їхня балансова вартість визнається витратами періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів визнаються витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, визнається як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування.

Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти та їх еквіваленти класифікуються в Товаристві за такими складовими:

- 1) грошові кошти в касі – каса в національній валюті (може бути каса в іноземній валюті);
- 2) грошові кошти в банках: на поточних рахунках в національній валюті; на поточних рахунках в іноземній валюті (можуть також бути інші рахунки в банках в національній та іноземній валюті; короткострокові та довгострокові депозити; грошові документи в національній та іноземній валюті; гроші в дорозі в національній та іноземній валюті).

Грошові кошти Товариства включають (можуть включати) в себе: монети; банкноти; грошові кошти на депозитних рахунках у банку, що вільно можна використовувати; грошові перекази (money orders); завірені банком чеки (certified checks); банківські чеки (cashier's checks); персональні чеки (personal checks); банківські переказні трати (векселя) (bank drafts); ощадні рахунки (saving accounting);

- еквіваленти грошових коштів утримуються (можуть утримуватися) Товариством для погашення короткострокових зобов'язань, але не для інвестиційних або яких-небудь інших цілей. Такі цінні папери, як ощадні сертифікати грошових ринків (money market funds), депозитні сертифікати (certificates of deposit), казначейські векселя (treasury bills) та короткострокові комерційні векселя (commercial paper), які можуть приносити Товариству відсотки і відповідно додаткові доходи класифікуються не як грошові кошти, а як еквіваленти грошових коштів. Причиною такої класифікації є жорстка обмеженість або штрафи при їх перерахунку в грошові кошти.

Для того щоб інвестицію можна було визначити як еквівалент грошових коштів, вона повинна вільно конвертуватися у певну суму грошових коштів і характеризуватися незначним ризиком зміни вартості. Також інвестиція визначається як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення (наприклад, протягом трьох місяців чи менше з дати придбання).

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Фінансові інструменти.

Фінансовий інструмент – це будь-який контракт, який приводить до виникнення фінансового активу у одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструмента капіталу у іншого суб'єкта господарювання. Тобто, фактично, фінансовий інструмент – це договір між сторонами, результатом якого є виникнення фінансового активу у одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструменту капіталу у іншого суб'єкта господарювання.

Фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

- грошовими коштами;
- інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;
- контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив, або обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно сприятливими;

- контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними акціями (частками).

Фінансове зобов'язання – це будь-яке зобов'язання, що є:

- контрактним зобов'язанням надавати грошові кошти або інший фінансовий актив іншому суб'єктові господарювання чи обмінювати фінансові активи або фінансові зобов'язання з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно несприятливими для суб'єкта господарювання;

- контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу суб'єкта господарювання.

Інструмент капіталу – це будь-який контракт, який засвідчує залишкову частку в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань.

Товариство виділяє наступні фінансові інструменти, які можуть бути відображені у фінансовій звітності:

- у складі фінансових активів:

грошові кошти та їх еквіваленти;

депозити у банках;

дебіторська заборгованість (розподіляється на поточну, непоточну, торговельну та іншу дебіторську заборгованість);

позики видані;

векселі отримані;

облігації придбані;

інвестиції в акції інших підприємств;

- у складі фінансових зобов'язань:

кредиторська заборгованість (розподіляється на поточну, непоточну, торговельну та іншу кредиторську заборгованість);

позики отримані;

векселі видані;

облігації випущені;

забезпечення (лише ті, що визнаються як зобов'язання (якщо припустити, що їх можна достовірно оцінити), оскільки вони є існуючим зобов'язанням і ймовірно, що погашення цього зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди);

- у складі інструментів капіталу:

власні акції (акції власної емісії);

інші інструменти власного капіталу підприємства.

Первісне визнання фінансових інструментів.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно визнаються за їх справедливою вартістю плюс (для фінансових активів) мінус (для фінансових зобов'язань) витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання фінансового активу чи фінансового зобов'язання (для фінансових інструментів, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, витрати на операцію не включаються до первісної вартості).

Подальший облік фінансових активів.

Виходячи з методу подальшого обліку Товариство розподіляє фінансові активи на три групи:

- фінансові активи, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку;

- фінансові активи, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результатів переоцінки у сукупному доході;

- фінансові активи, оцінені за амортизованою собівартістю; поєднується з оцінкою за вартістю реалізації.

До фінансових активів, оцінених за справедливою вартістю з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку, відносяться фінансові активи, утримувані Товариством для торгівлі. Торгівля, в даному випадку, означає активне і часте придбання та продаж, а фінансові інструменти, утримувані для торгівлі, як правило, використовуються з метою отримання прибутку від короткострокових коливань цін (або маржі дилера чи подібне). Тобто до таких фінансових активів належать фінансові інструменти, що утримуються Товариством з метою отримання прибутків внаслідок короткострокових коливань цін, курсів, котирувань і перепродажу протягом фінансового року. Це можуть бути банківські метали, інвестиційні монети, акції, інші інвестиційні активи тощо. Відповідно зміна вартості такої фінансової інвестиції відображається у складі прибутку або збитку Звіту про прибутки та збитки за відповідний звітний рік (період).

До фінансових активів, оцінених за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у сукупному доході, належать фінансові активи, придбані з метою збільшення їх справедливої вартості у довгостроковій перспективі, тобто активи, що мають намір утримувати у період більше року. До таких активів можуть належати банківські метали, інвестиційні монети, інвестиційні цінні папери без визначеного терміну погашення, акції тощо. Результати переоцінки таких активів визнаються у розділі «Капітал» Звіту про фінансовий стан та у Звіті про прибутки і збитки в розділі Сукупний дохід, у рядках Інший сукупний дохід. Вимоги проводити переоцінку таких фінансових інструментів на кожен дату балансу не вимагається. Сукупна переоцінка фінансових активів за попередні фінансові роки відображається у капіталі та у Звіті про прибутки і збитки в розділі Сукупний дохід, а переоцінка, що припадає на поточний фінансовий рік, – у Звіті про прибутки і збитки поточного фінансового року.

До фінансових активів, оцінених за амортизованою собівартістю, належать фінансові активи, які утримуються до погашення, тобто мають граничний термін погашення. Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо одночасно виконуються такі умови: актив утримують у моделі бізнесу, мета якої – утримання активів для збирання контроактних грошових потоків; і контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму. В Товаристві до таких фінансових активів належать, зокрема: депозити у банках, векселі отримані, позики видані, облігації придбані, дебіторська заборгованість. Дебіторська заборгованість може оцінюватись і за вартістю реалізації, про що йтиметься нижче (тобто за сумою грошових коштів або їх еквівалентів, яку можна було б отримати на поточний момент шляхом продажу активу в ході звичайної реалізації).

Подальший облік інвестицій в інструменти капіталу.

При первісному визнанні Товариство, в залежності від конкретних договірних умов, робить вибір щодо подання змін справедливої вартості інвестиції в інструмент капіталу (який не утримується для торгівлі) в іншому сукупному доході. В подальшому цей метод обліку зміні не підлягає.

Якщо Товариство приймає рішення про облік зміни справедливої вартості інвестиції в іншому сукупному доході, то воно визнає у прибутку або збитку дивіденди від такої інвестиції.

У подальшому зміни вартості інвестиції в акції (частки), що були відображені в іншому сукупному доході, у Звіт про прибутки і збитки не переносяться.

Інвестиції в акції, що не котируються на ринку, обліковуються в Товаристві за собівартістю.

Обставинами, які можуть свідчити, що собівартість не відображає справедливую вартість інвестиції, є:

- значна зміна у показниках діяльності об'єкта інвестування порівняно з бюджетами, планами або контрольними показниками;
- зміни в очікуванні того, що будуть досягнуті контрольні технічні показники продукції об'єкта інвестування;
- значні зміни на ринку для акцій об'єкта інвестування або його продуктів;
- значні зміни у глобальній економіці або економічному середовищі, у якому функціонує об'єкт інвестування;
- значні зміни у показниках діяльності подібних суб'єктів господарювання або в оцінках, що їх надає ринок у цілому;
- внутрішні проблеми об'єкта інвестування, такі як шахрайство, комерційні спори, судові справи, зміни управління або стратегії;
- свідчення про додатковий випуск акцій, тощо.

У таких випадках Товариство оцінює справедливую вартість фінансової інвестиції в інструменти капіталу і відходить від оцінки за собівартістю.

Подальший облік фінансових зобов'язань.

В обліку Товариства фінансові зобов'язання поділяються на:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю; поєднується з оцінкою за вартістю погашення;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки як прибутку або збитку.

Облік фінансових зобов'язань, оцінених за амортизованою собівартістю в Товаристві, аналогічний обліку фінансових активів, оцінених за амортизованою собівартістю, про що зазначалось вище. Як і для фінансових активів, до фінансових зобов'язань, оцінених за амортизованою собівартістю, відносяться фінансові зобов'язання, що утримуються до погашення. Відмінність лише в тому, що при первісному визнанні фінансових зобов'язань, оцінених за амортизованою собівартістю, із суми їх справедливої вартості вираховуються прямі витрати, пов'язані з виникненням таких фінансових зобов'язань. В Товаристві до таких фінансових зобов'язань належать, зокрема: кредити, векселі видані, позики отримані, облігації випущені, кредиторська заборгованість. Кредиторська заборгованість може оцінюватись і за вартістю погашення, про що йтиметься нижче (оцінка за вартістю їх погашення – тобто за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, яка, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності).

Фінансове зобов'язання, оцінене за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки як прибутку або збитку, – це фінансове зобов'язання, яке задовольняє одну з таких умов:

- воно відповідає визначенню «утримуване для торгівлі»;
- після первісного визнання воно призначається Товариством як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- воно призначено (на підставі даних контракту) або після первісного визнання, або у подальшому як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Тобто зміна справедливої вартості такого фінансового зобов'язання, що здійснюється внаслідок зміни базової ставки відсотка, товарної ціни, валютного курсу або індексу цін чи ставок, які спостерігаються на ринку, визнаються відповідними доходами чи витратами і відображаються у Звіті про прибутки і збитки за поточний рік.

Для фінансового зобов'язання, призначеного як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, Товариство подає прибуток або збиток таким чином:

величина зміни справедливої вартості фінансового зобов'язання, що відноситься на зміни кредитного ризику такого зобов'язання, подається в іншому сукупному доході;
решта величини зміни справедливої вартості зобов'язання подається у прибутку або збитку.

Амортизована собівартість фінансового активу або фінансового зобов'язання – це сума, за якою фінансовий актив чи зобов'язання оцінюється при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення (прямо чи через застосування рахунку резервів) внаслідок зменшення корисності чи неможливості отримання.

Зменшення корисності фінансових активів.

Зменшення корисності фінансових активів аналізується Товариством у разі, якщо балансова вартість активу перевищує його вартість відшкодування. Зменшення корисності фінансових активів застосовується до активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю (позики, боргові цінні папери та дебіторська заборгованість тощо, які мають граничні терміни погашення). Аналіз на обезцінення активів, що обліковуються за справедливою вартістю Товариством не проводиться.

Наприкінці кожного звітного періоду Товариство оцінює, чи є об'єктивне свідчення того, що корисність фінансового активу або групи фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, зменшується.

Свідченням того, що корисність фінансового активу або групи активів зменшується, є такі ознаки:

значні фінансові труднощі емітента або боржника;
порушення контракту, яке призводить до невиконання зобов'язань чи прострочування платежів відсотків або основної суми;
надання позикодавцем (з економічних чи юридичних причин, пов'язаних із фінансовими труднощами позичальника) пільгових умов, які позикодавець не розглядав би за інших умов;
можливість оголошення банкрутства позичальника або іншої фінансової реорганізації;
зникнення активного ринку для цього фінансового активу внаслідок фінансових труднощів;
суттєве зниження попередньо оцінених майбутніх грошових потоків від групи фінансових активів.

За наявності свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, суму збитку оцінюється як різниця між балансовою вартістю активу і теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового активу. Балансова вартість активу зменшується прямо або із застосуванням рахунка резервів (якщо Товариством створювався такий резерв). Сума збитку визнається у Звіті про прибутки і збитки.

Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення пов'язане з поліпшенням фінансового становища боржника, то попередньо визнаний Товариством збиток від зменшення корисності слід сторнувати (або прямо, або коригуючи рахунок резервів). Сторнування не повинне призводити до такої балансової

вартості фінансового активу, яка перевищує суму, що її мала б амортизована собівартість у разі невизнання зменшення корисності на дату сторнування. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку.

Припинення визнання фінансового активу.

Визнання фінансового активу припиняється Товариством тоді, коли:

закінчується строк дії контрактних прав на отримання грошових потоків від фінансового активу;

Товариство передає фінансовий актив і ця передача відповідає критеріям для припинення визнання.

Критерії для припинення визнання:

Товариством передаються переважно всі ризики та винагороди від володіння фінансовим активом;

Товариство втратило контроль над фінансовим активом.

Припинення визнання фінансового зобов'язання.

Фінансове зобов'язання вилючається зі Звіту про фінансовий стан Товариства тоді, коли його погашають, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано та/або строк його дії закінчується. Різницю між балансовою вартістю фінансового зобов'язання та сплаченою компенсацією визнають у прибутку чи збитку.

Про окремі фінансові інструменти.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання подаються (розмежовуються) Товариством як поточні і непоточні. Суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом не більше дванадцяти місяців після звітного періоду, вважаються поточними, а ті, що очікуються до відшкодування або погашення через більш ніж дванадцять місяців після звітного періоду, вважаються непоточними.

Фінансові активи, окрім інших, про які згадано вище, включають дебіторську заборгованість, з якої виділяють торговельну, іншу поточну дебіторську заборгованість та іншу дебіторську заборгованість (непоточну), а фінансові зобов'язання, окрім інших, про які згадано вище, включають кредиторську заборгованість, з якої виділяють торговельну, іншу поточну кредиторську заборгованість та іншу кредиторську заборгованість (непоточну).

Торговельна дебіторська заборгованість та інша поточна дебіторська заборгованість відноситься Товариством до поточних фінансових активів, а торговельна кредиторська заборгованість та інша поточна кредиторська заборгованість відноситься Товариством до поточних фінансових зобов'язань.

Після первісного визнання торговельна дебіторська заборгованість та інша поточна дебіторська заборгованість відображається у фінансовій звітності Товариства за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів. Така оцінка не є згортанням у фінансовій звітності.

Інша дебіторська заборгованість (непоточна) після первісного визнання оцінюється Товариством за амортизованою собівартістю за допомогою методу ефективного відсотка, якщо одночасно виконуються дві умови, про які йшлося вище. Якщо згадані умови не виконуються, то така інша дебіторська заборгованість (непоточна) оцінюється за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів.

Після первісного визнання торговельна кредиторська заборгованість та інша поточна кредиторська заборгованість оцінюється і відображається у фінансовій звітності Товариства за вартістю погашення (реалізації), тобто такі фінансові зобов'язання відображаються за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, що, як

очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності або виходячи з умов договору при звичайному розвитку подій.

Торговельна кредиторська заборгованість (також деякі нарахування премії до заробітної плати працівників) класифікуються Товариством як поточні фінансові зобов'язання, навіть якщо вони підлягають погашенню через більш ніж 12 місяців після закінчення звітного періоду, це обумовлено тим, що такі зобов'язання забезпечують операційний цикл підприємства і є його робочим капіталом.

Інша кредиторська заборгованість (непоточна) після первісного визнання оцінюється Товариством за амортизованою собівартістю за допомогою методу ефективного відсотка, а також сум часткового списання за рахунок знецінення або безнадійної заборгованості.

Власний капітал.

До складу власного капіталу включаються:

- кошти, внесені акціонерами (зарєєстрований або статутний капітал);
- нерозподілений прибуток;
- резерви, які відображають асигнування нерозподіленого прибутку. Резерви класифікуються як: нормативні резерви, тобто передбачені законодавством України (резервний капітал); ненормативні резерви (створені на основі рішення власників – фонди соціального чи виробничого розвитку підприємства тощо);
- резерви, які відображають коригування збереження капіталу (до них належать суми дооцінок або сума емісійного доходу).

Кошти, внесені акціонерами. Кошти, внесені акціонерами, в частині статутного капіталу визнаються інструментами власного капіталу. Інструментом капіталу вважається будь-який контракт, який засвідчує залишкову частку в активах підприємства після вирахування всіх його зобов'язань. В даному випадку до цих інструментів належать акції власної емісії. Унаслідок таких операцій статутний капітал збільшується на суму інструментів капіталу, емітованих для проведення відповідних розрахунків.

Акції власної емісії Товариства представлені простими акціями.

Якщо Товариство повторно купує свої власні інструменти капіталу (акції власної емісії), ці інструменти вираховуються із власного капіталу. Такі власні викуплені акції можуть придбаватися та утримуватися Товариством. У разі прийняття власниками рішення про викуп власних акцій з їх подальшим анулюванням відбувається зменшення власного капіталу. Компенсація, сплачена чи отримана, визнаватиметься прямо у власному капіталі.

Нерозподілений прибуток Нерозподілений прибуток є наслідком господарської діяльності Товариства за звітний період і визначається алгебраїчною сумою доходів і витрат від операцій з активами та зобов'язаннями Товариства. Прибуток (збиток) є результатом усіх здійснених господарських операцій за звітний період.

Дивіденди за акціями Товариства нараховуються за рахунок прибутку підприємства після прийняття власниками відповідного рішення. Виплата дивідендів, окрім грошових коштів, може бути передбачена звичайними акціями.

Резерви Відповідно до вимог законодавства України у складі власного капіталу Товариства можуть створюватися нормативні та додаткові резерви. Створення резервів за рахунок нерозподіленого прибутку передбачає зменшення останнього та створення відповідних видів резервів у сумі, визначеній уповноваженими органами підприємства.

Нормативні резерви Товариства представлені резервним капіталом.

Формування додаткового капіталу Товариства може здійснюватись в процесі використання необоротних активів з обраною моделлю переоцінки, що передбачає відображення у складі власного капіталу сум проведених дооцінок. В звітному періоді Товариством не було обрано для застосування моделей переоцінок ні для необоротних активів, на для оборотних активів.

Забезпечення.

Забезпечення розглядаються як зобов'язання з невизначеним строком або сумою, та які не відносяться до фінансових інструментів.

В даному контексті зобов'язання – це існуюче зобов'язання Товариства, яке виникає в результаті минулих подій і погашення якої, за очікуванням, призведе до вибуття ресурсів у Товариства, котрі втілюють у собі економічні вигоди.

Подія, що обов'язує - подія, що створює юридичне чи конструктивне зобов'язання, яке призводить до того, що Товариство не має реальної альтернативи виконанню зобов'язання.

Юридичне зобов'язання - зобов'язання, яке виникає внаслідок:

- контракту (внаслідок його явних чи неявних умов);
- законодавства (наприклад, забезпечення згідно законодавства про працю відпускними коштами найманих працівників), або
- іншої дії закону.

Конструктивне зобов'язання - зобов'язання, яке є наслідком дій Товариства, коли:

- Товариство вказало іншим сторонам, що він візьме на себе певну відповідальність згідно з порядком, установленим його минулою практикою, опублікованими політиками чи достатньо конкретно поточною заявою;
- як наслідок, Товариство створило обґрунтоване очікування у інших сторін, що воно виконає ці зобов'язання.

Забезпечення визнається якщо:

- а) Товариство має існуюче зобов'язання (юридичне чи конструктивне) внаслідок минулої події;
- б) ймовірно, що вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, буде необхідним для і виконання зобов'язання;
- в) можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

У разі невиконання зазначених умов забезпечення не визнається.

Існуюче зобов'язання – це коли минулу подію вважають такою, що спричиняє існуюче зобов'язання, якщо, беручи до уваги всі наявні свідчення, є скоріше можливим, аніж неможливим те, що існуюче зобов'язання є на кінець звітного періоду.

Минула подія, яка спричиняє появу існуючого зобов'язання, називається подією, яка створює зобов'язання. Щоб подія була такою, що створює зобов'язання, треба, щоб Товариство не мало реальної альтернативи і виконанню зобов'язання, створеного подією.

Щоб зобов'язання відповідало вимогам до визнання, має існувати не лише існуюче зобов'язання, а й імовірність вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, для виконання цього зобов'язання.

Подальша оцінка забезпечення. Сума, визнана як забезпечення, має бути найкращою оцінкою видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання на кінець звітного періоду. Найкраща оцінка видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання, - це сума, яку Товариство обґрунтовано сплатило б для погашення зобов'язання або передало б його третій стороні на кінець звітного періоду.

Якщо очікується, що деякі або всі видатки, потрібні для погашення забезпечення, компенсуватимуться іншою стороною, компенсація визнається тоді, коли існує цілковита

впевненість, що компенсація буде отримана, якщо Товариство погасить зобов'язання. Компенсацію слід розглядати як окремий актив. Сума, визнана для компенсації, не повинна перевищувати суму забезпечення.

У звіті про прибутки та збитки витрати, пов'язані із забезпеченням, можна наводити за вирахуванням суми, визнаної для компенсації.

Забезпечення переглядається на кінець кожного звітного періоду та коригується для відображення поточної найкращої оцінки. Якщо вже немає ймовірності, що вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, буде потрібним для погашення зобов'язання, забезпечення сторнується.

Забезпечення використовується лише для тих видатків, для яких це забезпечення було створено з самого початку.

Не визнається забезпечення для майбутніх операційних збитків.

Якщо Товариство матиме обтяжливий контракт, існуюче зобов'язання за цим контрактом буде визнаватися та оцінюватися як забезпечення.

Оренда.

При оренді Товариство може виступати у якості орендодавця та/або орендаря.

Класифікація оренди в Товаристві під час обліку та відображення у фінансовій звітності базується на тому, якою мірою ризику та винагороди, пов'язані з володінням орендованим активом, розподіляються між орендодавцем та орендарем. Ризики включають можливість збитків від простоїв або технічної застарілості, а також коливань у надходженнях внаслідок зміни економічних умов. Винагороди можуть бути представлені у формі очікування рентабельного функціонування протягом строку економічної експлуатації активу та прибутку від зростання вартості або реалізації ліквідаційної вартості.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та винагороди щодо володіння. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та винагороди щодо володіння. Чи є оренда фінансовою, чи операційною орендою, залежить від сутності операції, а не від форми контракту.

До факторів, що дають можливість класифікувати оренду як фінансову, належать:

- автоматичний перехід права власності на орендований актив наприкінці строку договору оренди;
- можливість орендаря викупити орендований актив у орендодавця після закінчення строку оренди за пільговою ціною (нижче справедливої вартості);
- строк оренди становить більшу частину строку корисної служби активу;
- на початок строку оренди дисконтована вартість мінімальних орендних платежів приблизно дорівнює справедливій вартості активу;
- актив має специфічний характер (може використовуватися тільки орендарем, іншим суб'єктам потрібні його істотні модифікації).

Також є ситуації, які окремо або в комбінації можуть привести до класифікації оренди як фінансової:

- орендар має можливість продовжити строк оренди за пільговою вартістю (нижче ринкової);
- оренду може бути припинено орендарем, який відшкодовує орендодавцеві його збитки від припинення оренди;
- доходи або збитки від зміни справедливої вартості об'єкта оренди на кінець строку належать орендареві.

Облік фінансової оренди у орендаря. При зарахуванні об'єкта фінансової оренди на баланс орендар визнає одночасно актив і довгострокове зобов'язання за орендою. При

цьому сума визнання – це менша зі справедливої вартості орендованого активу або теперішньої вартості мінімальних орендних платежів на початок оренди. Надалі об'єкт фінансової оренди у орендаря амортизується відповідно до його облікової політики. Якщо немає обґрунтованої впевненості, що об'єкт після закінчення строку оренди перейде орендареві, строк амортизації визначається протягом найкоротшого зі строків: строк оренди або строк корисного використання активу. Крім того, фінансова оренда для орендаря призводить до фінансових витрат за кожний обліковий період. Фінансові витрати орендарів розподіляються на кожний період протягом строку оренди так, щоб забезпечити незмінну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Сума відсотків, що нараховуються за лізинговими платежами в бухгалтерському обліку не збігатиметься із сумами відсотків, відображеними у графіку погашення платежів згідно з лізинговим договором, тому у підприємства можуть виникати дебіторські/кредиторські заборгованості при сплаті відсотків. У випадку повернення об'єкта фінансової оренди ця операція прирівнюється до зворотного продажу, зі звичайними записами, характерними для договорів купівлі/продажу активів.

Орендні платежі за договором операційної оренди необхідно визнавати витратами на прямолінійній основі протягом строку оренди. У зв'язку з цим орендодавець відображає доходи від оренди, а орендар – витрати за орендою у Звіті про прибутки та збитки рівномірно, протягом строку оренди незалежно від графіка платежів. При операційній оренді відсотки не нараховуються. Тобто, витрати (доходи) за операційною орендою дорівнюють сумі всіх виплат, що розділена на кількість періодів оренди. Коли сплачена сума коштів відрізняється від суми витрат за орендою, що визнаються, то орендар відносить різницю або на кредиторську заборгованість за орендою, або на рахунок виданих авансів.

Якщо орендодавець буде відшкодовувати орендареві які-небудь витрати, про що зазначено в договорі операційної оренди (наприклад, на переїзд, ремонт орендованого майна, попередні зобов'язання орендаря), то такі заохочення за договором операційної оренди мають враховуватись як частина відшкодування за використання орендованого активу. Таким чином:

- орендар визнає вигоду від заохочення як скорочення орендних платежів протягом періоду оренди на рівномірній основі, якщо тільки інша основа не буде доречнішою;
- орендодавець визнає витрати на заохочення як скорочення доходу від орендних платежів протягом періоду оренди на рівномірній основі, якщо тільки інша основа не буде доречнішою.

Продаж зі зворотною фінансовою орендою. При продажу активів зі зворотною фінансовою орендою, перевищення виручки над балансовою вартістю активу визнається як відкладений дохід і списується рівномірно, протягом строку оренди. Це відбувається тому, що дана операція є завуальованою позикою під заставу активу. У разі якщо ціна продажу виявляється меншою за балансову вартість активу, різниця відразу списується на збитки від знецінення активу.

Продаж зі зворотною операційною орендою. Продаж зі зворотною операційною орендою по суті є продажем активу, якщо угода здійснюється за справедливою вартістю. Тому будь-які прибутки чи збитки від такої операції повинні визнаватися негайно у Звіті про прибутки та збитки. Якщо ціна продажу є нижчою за справедливую вартість, то будь-які прибутки та збитки, що виникають, мають визнаватися негайно. Виняток становлять випадки, коли збитки компенсуються майбутніми заниженими орендними платежами. У такій ситуації збитки від продажу визнаються витратами майбутніх періодів і згодом

відносяться на витрати періоду разом з орендними платежами протягом строку використання орендованого активу. Якщо ціна продажу є вищою за справедливу вартість, то таке перевищення визнається як відкладений дохід і списується на фінансовий результат протягом строку оренди активу, тоді як різниця між ціною продажу і балансовою вартістю визнається у Звіті про сукупний дохід як прибуток від продажу. Якщо справедлива вартість виявляється меншою за балансову вартість активу, то різниця між балансовою та справедливою вартістю негайно визнається у Звіті про сукупний дохід як збиток.

Фінансова оренда будівлі разом із землею. Облік фінансової оренди будівлі разом із землею при відображенні у фінансовій звітності полягає в тому, що при одержанні будівлі із землею у фінансовий лізинг орендар повинен розділити в обліку балансову вартість будівлі та землі. При цьому оренду будівлі слід класифікувати як фінансову, а оренду землі – як операційну оренду. Це обумовлено тим, що оскільки земля не має строку амортизації, то її оренда звичайно класифікується як операційна. З цього правила є винятки. Фінансова оренда будівлі та землі може визнаватись як фінансова оренда єдиного об'єкта, якщо: сума, яка первинно визнається як елемент земельної ділянки, є незначною; частина орендаря в земельних ділянках і будівлях класифікується як інвестиційна нерухомість і оцінюється за справедливою вартістю.

Доходи.

Визначення доходу включає дохід від звичайної діяльності і прибуток від інших операцій. Доходи виникають під час звичайної діяльності Товариства і мають різну назву, в тому числі, але не виключно: продаж, відсотки, дивіденди, орендна плата тощо. Прибуток від інших операцій відображає інші статті, які відповідають визначенню доходу, і може виникати або не виникати в ході звичайної діяльності Товариства. Прибуток від інших операцій означає збільшення економічних вигід, а отже, своєю суттю не відрізняється від доходу, тому його не розглядають як окремий елемент. Визначення доходу включає також нереалізований прибуток, наприклад, такий, що виникає в результаті переоцінки ринкових цінних паперів, і такий, що є результатом зростання балансової вартості довгострокових активів тощо.

Завдяки доходу Товариство отримує або збільшує корисність різних типів активів (наприклад, грошові кошти, дебіторську заборгованість, товари або послуги, отримані в обмін на надані товари чи послуги). Дохід може також виникати в результаті погашення зобов'язань.

Отже, спрощено, дохід – це надходження активів в ході звичайної господарської діяльності Товариства.

На специфічні види доходів за певними договорами, нижче представлені методологічні принципи не розповсюджуються (наприклад, на доходи від договорів оренди, на доходи від фінансових інструментів та інших договірних прав або зобов'язань, що підпадають під визначення фінансових інструментів, на доходи по договорам немонетарних обмінів між організаціями одного напрямку діяльності з метою сприяння здійсненню продажів покупцям або потенційним покупцям); про них згадується у вище описаній інформації про кожен таку суттєву облікову політику.

Товариство як продавець визнає доходи, відображаючи передачу обіцяної продукції чи товарів або послуг покупцю в сумі, що відображає відшкодування, яке покупець розраховує отримати в обмін на ці товари або послуги. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом. Застосування основного принципу про визнання доходів виконується Товариством з дотриманням п'ятикрокової моделі.

За першим кроком Товариство враховує договір з покупцем виключно при дотриманні всіх критеріїв:

- сторони за договором затвердили договір (у письмовій формі, усно або відповідно до іншої звичайної ділової практики) і зобов'язуються виконувати передбачені договором зобов'язання;
- Товариство може ідентифікувати права кожної сторони стосовно товарів або послуг, які будуть передані;
- Товариство може ідентифікувати умови оплати товарів або послуг, які будуть передані;
- договір має комерційний зміст (тобто ризику, розподіл у часі або величина майбутніх грошових потоків Товариства, як очікується, зміняться внаслідок договору); і
- отримання Товариством відшкодування, право на яке воно отримує в обмін на товари або послуги, які буде передано покупцю, є вірогідним.

Товариство має об'єднати два або більше договори, укладені одночасно або майже одночасно з одним покупцем (або пов'язаними сторонами покупця), і обліковувати такі договори як один договір у разі дотримання одного чи декількох критеріїв:

- договори погоджувалися як пакет з однією комерційною метою;
- сума відшкодування до сплати за одним договором залежить від ціни або виконання іншого договору; чи
- товари або послуги, обіцяні за договорами (або деякі товари чи послуги, обіцяні за кожним договором), становлять один обов'язок до виконання.

За другим кроком під час укладання договору Товариство повинне оцінити товари або послуги, обіцяні за договором з покупцем, та ідентифікувати як обов'язок до виконання кожну обіцянку передати покупцю:

- товар або послугу (або пакет товарів чи послуг), які відрізняються; або
- низку товарів або послуг, що відрізняються, які є практично однаковими та передаються покупцю за однаковою схемою.

За третім кроком Товариство повинне аналізувати умови договору і свою звичайну ділову практику при визначенні ціни операції. Ціна операції – це сума відшкодування, право на яке Товариство очікує отримати в обмін на передачу обіцяних товарів або послуг покупцю, за виключенням сум, отриманих від імені третіх сторін (наприклад, деякі податки з продажів). Відшкодування, обіцяне за договором з покупцем, може містити в собі фіксовані суми, змінні суми або і ті, і інші.

За четвертим кроком метою розподілу ціни операції є розподіл Товариством ціни операції на кожний обов'язок до виконання (або товар чи послугу, що відрізняються) у сумі, яка відображає величину відшкодування, право на яке Товариство очікує отримати в обмін на передачу обіцяних товарів чи послуг покупцю.

За п'ятим кроком виручка визнається в момент, коли кожне зобов'язання задоволено. Зобов'язання вважаються виконаними, коли Товариство передає контроль над обіцяними товарами або послугами покупцю. Це відбувається, коли покупець отримує пряме володіння над товарами або послугами або може отримати від них всі вигоди, що залишилися.

Виручка може визнаватися Товариством протягом певного періоду або одномоментно. Умовами, за якими виручка визнається протягом певного періоду, є:

- клієнт отримує та споживає вигоди від результатів роботи виконавця в міру виконання ним робіт;
- результати роботи виконавця створюють або поліпшують актив під час роботи (наприклад, будівництва), контрольований клієнтом;

- актив, що створюється у міру виконання робіт, не може бути використаний виконавцем з іншою метою, плюс виконавець має право на оплату робіт, виконаних на поточну дату.

Необхідно звернути увагу на умови договорів, що дозволяють клієнту анулювати, обмежити або значно модифікувати договір, і на те, чи буде продавець при виникненні таких обставин завжди мати право за договором на адекватну компенсацію за виконану до цього моменту роботу. Оцінка цих та інших чинників має проводитися з урахуванням як умов договорів, так і законодавства. У разі якщо Товариство робить висновок, що виручка слід визнавати протягом періоду часу, йому необхідно буде визначити, яким чином вимірювати прогрес у виконанні договірних зобов'язань – за результатом чи за ресурсами.

Якщо виручка визнається протягом періоду часу, має використовуватися такий метод обліку, який щонайкраще відображає модель передачі товарів або послуг покупцеві.

Якщо угода не відповідає жодному з вищеописаних сценаріїв, виручка визнаватиметься одномоментно під час переходу контролю над товаром клієнту.

Наведені вище методологічні принципи використовуються Товариством в обліку доходів, які виникли в результаті:

- реалізації продукції (товарів);
- надання послуг;
- використання активів підприємства іншими особами.

Щодо інших операцій (по ним використовуються принципи, які наведені у вище описаній інформації про кожну таку суттєву облікову політику).

Витрати.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення власного капіталу, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Визначення витрат включає збитки та витрати, які виникають під час звичайної діяльності Товариства. Витрати, що виникають під час звичайної діяльності Товариства, включають собівартість реалізованої продукції, послуг, заробітну плату та амортизацію. Витрати мають форму вибуття або амортизації активів, таких як грошові кошти та їх еквіваленти, запаси, основні засоби. Збитки відображають інші статті, які відповідають визначенню витрат і можуть виникати або не виникати в ході звичайної діяльності Товариства. Збитки означають зменшення економічних вигід, що своєю суттю не відрізняються від інших витрат. Збитки, які відповідають визначенню витрат, можуть включати збитки в результаті стихійних лих, таких як пожежа або повінь, а також ті, що виникають після вибуття непоточних активів. Визначення витрат охоплює також нереалізовані збитки, наприклад, такі, які виникають у результаті зростання обмінного курсу іноземної валюти щодо позичкок чи зобов'язань Товариства в цій валюті. Збитки часто відображаються без пов'язаного з ними доходу.

Щодо інших, не згаданих у даному пункті витрат чи збитків, то про них згадується вище в описаній інформації про кожну суттєву облікову політику (наприклад, в інформації про запаси, про фінансові інструменти тощо).

Витрати та збитки, які відповідають визначенню витрат, визнаються у Звіті про прибутки та збитки на основі безпосереднього зв'язку між понесеними витратами та заробленими доходами від конкретних статей, або у деяких випадках без пов'язаного з ними доходу. Якщо виникнення економічних вигід очікується протягом кількох облікових періодів і їхній зв'язок з доходом можна визначити лише в широких межах або непрямо, то витрати визнаються у Звіті про прибутки та збитки на основі процедур систематичного і раціонального розподілу. Це є необхідним при визнанні витрат, пов'язаних із

використанням таких активів, як основні засоби, нематеріальні активи; у таких випадках витрати називають амортизацією. Такі процедури розподілу призначені для визнання витрат у тих облікових періодах, у яких були спожиті або вичерпані економічні вигоди, пов'язані з цими статтями. Витрати негайно визнаються у Звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу в балансі. Витрати визнаються також у Звіті про прибутки та збитки в тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу (наприклад, як у випадку виникнення зобов'язання щодо гарантії продукції, товарів).

Виплати працівникам.

Виплати працівникам – це всі форми компенсації, що їх надає Товариство в обмін на послуги, надані працівниками підприємства, або при звільненні.

Короткострокові виплати працівникам – це виплати працівникам підприємства (окрім виплат при звільненні працівників), що, як очікується, будуть сплачені у повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, у якому працівники надають відповідні послуги.

Виплати по закінченні трудової діяльності – це виплати працівникам підприємства (окрім виплат при звільненні працівників та короткострокових виплат працівникам), які підлягають сплаті після закінчення трудової діяльності.

Інші довгострокові виплати працівникам – це виплати працівникам (окрім виплат по закінченні трудової діяльності та виплат при звільненні), які не підлягають сплаті в повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги.

Виплати при звільненні – це виплати працівникам підприємства, які підлягають сплаті в результаті:

- рішення Товариства звільнити працівника до встановленої дати виходу на пенсію, або
- рішення працівника погодитися на добровільне звільнення в обмін на такі виплати.

Короткострокові виплати працівникам включають наступні статті, якщо очікується, що вони будуть погашені у повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, у якому працівники надають відповідні послуги:

- а) зарплати робітникам та службовцям та внески на соціальне забезпечення;
- б) оплачувана щорічна відпустка та оплачувана відпустка у зв'язку з хворобою;
- в) участь у прибутку та преміюванні;
- г) негрошові пільги (так і як медичне обслуговування, надання житла, автомобілів та безкоштовних чи субсидованих товарів або послуг) для теперішніх працівників.

Якщо працівник надав послуги Товариству протягом облікового періоду, то недисконтовану суму короткострокових виплат працівникам, очікуваних до сплати в обмін на ці послуги, Товариство визнає як зобов'язання (нараховані витрати) після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Якщо вже сплачена сума перевищує недисконтовану суму виплат, Товариство визнає це перевищення як актив (сплачені авансом витрати) тією мірою, якою цей аванс приведе до зменшення майбутніх платежів або грошового відшкодування.

Товариство оплачує працівникам періоди їхньої короткострокової відсутності з різних причин, включаючи відпустки, хворобу та нетривалу непрацездатність, декретні відпустки, відправлення функцій присяжного засідателя та військову службу, керуючись вимогами законодавства України. Права на оплату відсутності поділяються на дві категорії: а) накопичувані (за відпустки); б) ненакопичувані (інші).

Товариство визнає очікувані витрати, пов'язані з преміюванням тоді, коли:

- у нього є теперішнє юридичне або конструктивне зобов'язання здійснити такі виплати в результаті минулих подій;
- можна достовірно оцінити це зобов'язання.

(теперішнє зобов'язання існує тоді, коли у Товариства немає реальної альтернативи, крім здійснення платежів).

У Товариства може не бути прямого юридичного зобов'язання щодо сплати премії, але в деяких випадках Товариство практикує сплату премій (про що зазначено в Колективному договорі, положенні про преміювання). У таких випадках у Товариства є конструктивні зобов'язання, оскільки в нього немає ніякої реальної альтернативи, крім сплати премії за надані працівниками послугами, що оцінені певними критеріями чи показниками.

Виплати по закінченні трудової діяльності можуть включати такі статті як:

- пенсійне забезпечення (наприклад, пенсії та разові виплати при виході на пенсію);
- інші виплати по закінченні трудової діяльності, такі як страхування життя по закінченні трудової діяльності та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності.

Товариство може здійснювати виплати по закінченні трудової діяльності тільки в рамках законодавства України. Товариство може сплачувати страхові внески для фінансування програми виплат по закінченні трудової діяльності також лише в рамках законодавства України.

Інші довгострокові виплати працівникам включають такі виплати, як перелічені далі, якщо не очікується, що розрахунок за ними не буде повністю здійснений протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, у якому працівники надавали відповідні послуги:

- довгострокові оплачувані періоди відсутності, такі як додаткова відпустка за вислугу років або оплачувана академічна відпустка тощо;
- виплати з нагоди ювілеїв або інші виплати за вислугу років;
- виплати у зв'язку з тривалою непрацездатністю;
- виплати премій;
- відстрочена грошова винагорода.

Товариство може здійснювати інші довгострокові виплати працівникам в рамках законодавства України або на підставі відповідних документів підприємства (Колективний договір, положенні про оплату праці, положення про преміювання).

До виплат при звільненні приводить подія, в результаті якої виникають зобов'язання, але це не надання послуг працівником, – це звільнення працівника. Виплати при звільненні є наслідком або рішення Товариства звільнити працівника, або рішення працівника прийняти запропоновані Товариством виплати в обмін на звільнення. Виплати при звільненні не включають виплати працівникам внаслідок звільнення на прохання працівника без згоди Товариства або внаслідок виконання обов'язкових вимог виходу на пенсію, оскільки такі виплати є виплатами по закінченні трудової діяльності.

Товариство визнає зобов'язання та витрати на виплати при звільненні станом на більш ранню з таких дат:

- коли Товариство більше не може скасувати пропозицію таких виплат;
- коли Товариство передбачає здійснення виплат при звільненні.

Товариство оцінює виплати при звільненні при первісному визнанні, а також оцінює та визнає подальші зміни, відповідно до характеру виплат працівникові, за умови, що якщо виплати при звільненні є підвищенням виплат при звільненні по завершенні

трудової діяльності, то Товариство застосовує вимоги щодо виплат по завершенні трудової діяльності. Інакше:

- якщо очікується, що розрахунок за виплатами при звільненні буде здійснено повністю протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, у якому визнано виплату при звільненні, то Товариство застосовує вимоги щодо короткострокових виплат працівникам;
- якщо не очікується, що розрахунок за виплатами при звільненні буде здійснено повністю протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, то Товариство застосовує вимоги щодо довгострокових виплат працівникам.

Податок на прибуток.

Товариство, як суб'єкт господарювання, що подає фінансову звітність, передбачає відшкодувати або компенсувати балансову вартість актива чи зобов'язання. Якщо є ймовірність того, що відшкодування або компенсація балансової вартості такого актива чи зобов'язання збільшить (зменшить) суму майбутніх податкових платежів порівняно з тим, якими вони були б у разі відсутності податкових наслідків відшкодування або компенсації, то Товариство визнає відстрочене податкове зобов'язання (відстрочений податковий актив), за деякими обмеженими винятками.

Якщо операції та інші події визнані у прибутку або збитку, то будь-який пов'язаний з ними податковий вплив також визнається у прибутку або збитку. Якщо операції та інші події визнані поза прибутком або збитком (в іншому сукупному прибутку або безпосередньо у власному капіталі), то будь-який пов'язаний з ними податковий вплив також визнається поза прибутком або збитком (в іншому сукупному прибутку або, відповідно, безпосередньо у власному капіталі).

Податок на прибуток включає внутрішній податок на прибуток, закордонний податок на прибуток, а також інші податки на прибуток, зокрема податки на дивіденди, які мають бути сплачені Товариством, якщо воно є дочірнім чи асоційованим підприємством або суб'єктом спільної діяльності суб'єктові господарювання, що звітує.

Облікова політика щодо податку на прибуток передбачає оперування наступними термінами.

Обліковий прибуток – прибуток або збиток за період до вирахування податкових витрат.

Оподатковуваний прибуток (податковий збиток) – прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Податкові витрати (податковий дохід) – загальна сума, що включається до визначення прибутку або збитку за період відповідно до поточних та відстрочених податків.

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (податкового збитку) за період.

Відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці – це різниці між балансовою вартістю актива чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою. Тимчасові різниці можуть бути:

- тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх

періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість актива або зобов'язання відшкодовується чи погашається; або - тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість актива чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база актива або зобов'язання – це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього актива або зобов'язання.

Податкова база актива – це сума, яка буде вирахована для цілей оподаткування із суми оподаткованих економічних вигід, що надходять Товариству, коли воно відшкодує балансову вартість актива. Якщо такі економічні вигоди не підлягатимуть оподаткуванню, тоді податкова база актива дорівнюватиме його балансовій вартості. Податковою базою зобов'язання є його балансова вартість за вирахуванням будь-яких сум, що не підлягатимуть оподаткуванню по відношенню до цього зобов'язання в майбутніх періодах. У випадку доходу, отриманого авансом, податковою базою зобов'язання буде його балансова вартість за вирахуванням будь-якої суми доходу, який не підлягатиме оподаткуванню в майбутніх періодах.

Поточний податок за поточний і попередні періоди визнається як зобов'язання, яке виникло за аодатковим законодавством, на суму, що не була сплачена. Якщо вже сплачена сума податків за поточний та попередній періоди перевищує суму, яка підлягає сплаті за ці періоди, то перевищення визнається як актив.

Тимчасові різниці, що підлягають оподаткуванню. Відстрочене податкове зобов'язання визнається щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, крім тих випадків, коли такі різниці виникають від:

- первісного визнання гудвілу,
- первісного визнання актива чи зобов'язання в операції, яка:
 - не є об'єднанням бізнесу;
 - не має під час здійснення жодного впливу ні на обліковий, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток).

Деякі тимчасові різниці виникають, коли дохід або витрати включаються до облікового прибутку одного періоду та до оподаткованого прибутку іншого періоду. Такі тимчасові різниці називаються різницями в часі.

Тимчасова різниця може виникнути після первісного визнання актива чи зобов'язання, наприклад, якщо частина або вся собівартість актива не підлягатиме вирахуванню для цілей оподаткування.

Тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Відстрочений податковий актив визнається щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, якщо є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, яка підлягає вирахуванню, за винятком ситуацій, коли відстрочений податковий актив виникає від первісного визнання актива або зобов'язання в операції, яка:

- не є об'єднанням бізнесу;
- не впливає під час здійснення операції ні на обліковий прибуток, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток).

Відстрочений податковий актив визнається для перенесення на наступні періоди невикористаних податкових збитків і невикористаних податкових пільг за умови, якщо є

ймовірною наявністю майбутнього оподаткованого прибутку, за рахунок якого можна використати невикористані податкові збитки та невикористані податкові пільги.

Тимчасові різниці виникають тоді, коли балансова вартість інвестицій у дочірні підприємства, філії, асоційовані підприємства та частки у спільній діяльності (тобто частки материнського підприємства або інвестора в чистих активах дочірнього підприємства, філії, асоційованого підприємства або об'єкта інвестування, включаючи балансову вартість гудвілу) відрізняється від податкової бази (яка часто є собівартістю) інвестиції чи частки. Товариство визнає відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, які підлягають оподаткуванню і пов'язані з інвестиціями у дочірні підприємства, філії, асоційовані підприємства та з частками у спільній діяльності.

Поточні податкові зобов'язання (активи) за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам (відшкодувати у податкових органах) із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання оцінюються за ставками оподаткування, які передбачається використовувати в період реалізації актива чи погашення зобов'язання, на основі ставок оподаткування та податкового законодавства.

Поточні та відстрочені податки визнаються як дохід або витрати і включаються до прибутку або збитку за період, окрім випадків, коли податки виникають від:

- операції або події, яка визнається, в тому самому або в іншому періоді поза прибутком або збитком чи в іншому сукупному прибутку або безпосередньо у власному капіталі; або
- об'єднання бізнесу.

Товариство згортає поточні податкові активи та поточні податкові зобов'язання тоді, коли:

- Товариство має юридично забезпечене право згортати визнані суми; та
- Товариство має намір погасити зобов'язання на нетто-основі або продати актив і одночасно погасити зобов'язання.

Податкові витрати (дохід), що відносяться до прибутку або збитку від звичайної діяльності, слід подавати як частину прибутку або збитку у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

Відповідність облікової політики звітного періоду обліковій політиці, що застосовувалася в попередньому звітному році.

Облікова політика описуваного періоду – I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року) відповідає обліковій політиці, що застосовувалася в попередньому звітному році.

МСФЗ, що не застосовувалися, але були опубліковані, які ще не набрали чинності.

МСФЗ 16 «Оренда» (випущений у січні 2016 року і вступає у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2019 року або після цієї дати). Можливе й більш раннє його застосування, але з одночасним використанням МСФЗ 15. Новий стандарт визначає принципи визнання, оцінки та розкриття інформації у звітності щодо операцій оренди. Всі договори оренди призводять до отримання орендарем використання активу з моменту початку дії договору оренди, а також до отримання фінансування, якщо орендні платежі здійснюються протягом періоду часу. Відповідно до цього МСФЗ 16 скасовує класифікацію оренди як операційної чи фінансової, як це передбачено МСБО 17,

натомість, вводить єдину модель обліку операцій оренди для орендарів. Орендарі повинні будуть визнавати: (а) активи і зобов'язання щодо всіх договорів оренди з терміном дії понад 12 місяців, за винятком випадків, коли вартість об'єкта оренди є незначною; і (б) амортизацію об'єктів оренди окремо від процентів за орендними зобов'язаннями у звіті про прибутки та збитки. Щодо обліку оренди в орендодавця, МСФЗ 16, по суті, зберігає вимоги до обліку, передбачені МСБО 17. Таким чином, орендодавець продовжує класифікувати договори оренди в якості операційної чи фінансової оренди і, відповідно, по-різному відображати їх у звітності.

Зазначений МСФЗ не застосовується Товариством при складанні фінансової звітності описуваного періоду – I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року).

Добровільні зміни в облікових політиках на поточний період.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Зміна облікової політики Товариства може бути проведена лише у двох випадках:

- якщо така зміна вимагається МСФЗ;
- якщо така зміна приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки Товариства.

Сума поправки, яка виникає в результаті зміни облікової політики, відображається у фінансовій звітності шляхом коригування залишку кожного компонента власного капіталу на початок періоду, на який ця зміна впливає, за найперший поданий попередній період, а також коригуванням інших порівняльних сум, інформація про які розкрита за кожний поданий попередній період, так, наче нова облікова політика застосовувалася завжди.

Облікова політика описуваного періоду – I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року) не змінювалася.

4. Істотні облікові судження, оцінні значення і допущення.

Застосування облікової політики вимагає від керівництва Товариства формування суджень, оцінок і допущень у відношенні балансової вартості активів і зобов'язань, які неможливо визначити на підставі зовнішніх джерел. Керівництво Товариства визначає облікові оцінки і допущення виходячи з минулого досвіду й інших факторів, що є суттєвими для обставин функціонування підприємства. Подальші фактичні результати можуть відрізнятися від зроблених оцінок керівництва. Оцінки і пов'язані з ними допущення переглядаються на постійній основі. Скориговані облікові оцінки, які використовуються в бухгалтерському обліку, відображаються у періоді коли робиться їх перегляд, якщо таке коригування відноситься тільки до цього періоду, або в періоді перегляду і наступних періодах, якщо таке коригування пов'язано як зі звітним так і з майбутніми періодами. Ретроспективні перерахунки не здійснюються.

Суттєві судження керівництва Товариства при застосуванні облікової політики.

Нижче представлені суттєві судження, за винятком тих, що містять у собі тлумачення і опис облікових оцінок і приведені в підпункті «Основні джерела невизначеності при розрахунку облікових оцінок», які керівництво Товариства зробило в процесі застосування облікової політики і які мають найбільший вплив на суми, відображені в фінансовій звітності.

Про суттєвість.

Для господарських операцій та об'єктів обліку поріг суттєвості визначається обліковою політикою.

Товариство складає свої фінансові звіти (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування, тобто визнає статті як активи, зобов'язання, власний капітал, дохід та витрати (елементи фінансових звітів) тоді, коли вони повністю відповідають визначенням та критеріям визнання для цих елементів у Концептуальній основі.

Про порівняльність інформації.

Товариство розкриває інформацію стосовно попереднього періоду щодо більшості, сум, наведених у фінансових звітах поточного періоду, тобто включає порівняльну інформацію розповідного та описового характеру для розуміння фінансових звітів поточного періоду Товариства.

Про безперервність.

Управлінський персонал оцінює здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Тобто всі фінансові звіти Товариства складені на основі безперервності, управлінський персонал не має намірів ліквідувати підприємство чи припинити діяльність та не має реальної альтернативи таким заходам.

Про відповідальність.

Управлінський персонал несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення цієї фінансової звітності. Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки; вибір та застосування відповідної облікової політики, а також облікових оцінок, які відповідають обставинам.

Про справедливу вартість активів і зобов'язань.

Якщо справедлива вартість активів і зобов'язань, відображених у звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі обраних в обліковій політиці оцінок і методів, вона визначається з урахуванням цін на активному ринку та/або з використанням різних моделей оцінок. Вихідні дані для таких ринків та моделей визначаються на підставі спостережуваного ринку, якщо таке можливо; в іншому випадку, для визначення справедливої вартості необхідно застосовувати судження. Судження необхідно проводити з урахуванням ліквідності та інших даних, що використовуються в обраних для застосування моделях.

Основні припущення про майбутнє та інші основні джерела невизначеності при розрахунку облікових оцінок.

Товариство нижче розкриває інформацію про зроблені ним припущення, що стосуються майбутнього, та інші основні джерела невизначеності оцінки на кінець звітного періоду, які становлять значний ризик спричинити суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань у наступному фінансовому році. Розкриття про застосування суджень та припущень керівництва в цих Примітках, стосуються суджень щодо:

- операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ;
- основних засобів;
- запасів;
- відстрочених податків;
- торгівельної й іншої дебіторської заборгованості;
- забезпечень;
- умовних активів і зобов'язань;
- справедливої вартості фінансових інструментів;
- податків;

іншого.

Товариство розглядає майбутнє як події та/або умови, що можуть відбутися у наступному фінансовому році, та припускає що в майбутньому не відбудеться таких подій та/або умов, які становлять значний ризик спричинити суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань Товариства у наступному фінансовому році.

Події та/або умови фінансового характеру, такі як: перевищення зобов'язань над активами або перевищення поточних зобов'язань над поточними активами, наявність позик з фіксованим строком, погашення яких наближається, за відсутності реальних перспектив пролонгації чи погашення; або надмірне використання короткострокових позик для фінансування довгострокових активів, зменшення лояльності кредиторів щодо заборгованостей, неможливість вчасно платити кредиторам, від'ємні грошові потоки від операційної діяльності, негативні ключові фінансові коефіцієнти, значні операційні збитки або значне зменшення вартості активів, що використовуються для генерування грошових потоків, неможливість виконувати умови угод про позики, неможливість акумулювати чи отримати фінансування для розробки нових основних продуктів або неможливість залучення коштів для фінансування інших суттєвих інвестицій тощо, не розглядаються Товариством такими, що відбудуться та спричинять суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань Товариства у наступному фінансовому році.

Події та/або умови операційного характеру, такі як: наміри управлінського персоналу ліквідувати підприємство або припинити діяльність, втрата ключового управлінського персоналу без його заміни, втрата основного ринку, ключових клієнтів-покупців чи клієнтів-постачальників, певних дозвільних документів на ведення господарської діяльності, труднощі з робочою силою, нестача важливих ресурсів чи їх значне подорожчання, поява дуже успішних конкурентів, також не розглядаються Товариством такими, що відбудуться та спричинять суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань Товариства у наступному фінансовому році.

Події та/або умови іншого характеру, такі як: недотримання вимог до рівня капіталу або інших законодавчих чи нормативних вимог, таких як вимоги до платоспроможності чи ліквідності для акціонерних товариств, незавершені судові або регуляторні провадження проти підприємства, які у разі їх задоволення можуть призвести до претензій, які підприємство з великою вірогідністю не зможе задовольнити, зміни у законах чи нормативних актах або урядовій політиці, що, за очікуванням, негативно вплинуть на підприємство, відсутність страхування чи недостатнє страхування від катастроф у разі їх настання, знову-таки не розглядаються Товариством такими, що відбудуться та спричинять суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань Товариства у наступному фінансовому році.

Виникнення перелічених подій та умов не розглядаються Товариством такими, що відбудуться в майбутньому, а значить, у Товариства малоймовірно виникнення невизначеності в оцінках, яке спричинене наведеними вище джерелами.

З огляду на це, розкриття про застосування суджень та припущень про майбутнє, має наступний характер.

Судження про відображення операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ.

Якщо відсутній МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, управлінський персонал застосовуватиме судження під час розробки та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів з прийняття економічних рішень та достовірною, в тому значенні, що фінансова звітність:
- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки підприємства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише їх юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є обачливою;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження управлінський персонал посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує:

- вимоги тих МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти;
- іншу професійну літературу тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Судження про основні засоби.

Об'єкти основних засобів після їх визнання відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації. Оцінка терміну корисного використання об'єктів основних засобів є предметом судження керівництва, заснованого на досвіді експлуатації подібних об'єктів основних засобів. При визначенні корисного строку експлуатації активу Керівництво виходить з очікуваної корисності активу для Товариства та враховує наступні чинники: очікуване використання активу, спосіб застосування об'єкта, темпи його технічного застаріння, фізичний знос та умови експлуатації, очікуваний моральний знос, а також нагляд за активом та його обслуговування. Також приймаються до уваги законодавчо визначені вимоги щодо певних активів (об'єктів основних засобів). Змін в зазначених оцінках в майбутньому не передбачається.

Судження про запаси.

Запаси оцінюють за меншою з таких двох величин: собівартість чи чиста вартість реалізації.

За чистою вартістю реалізації запаси визначаються у разі, коли собівартість запасів не може бути відшкодована, якщо ці запаси пошкоджені, якщо вони повністю або частково застаріли або ціна їх продажу знизилася. Собівартість запасів не може також бути відшкодована, якщо зросли попередньо оцінені витрати на завершення виробництва або попередньо оцінені витрати на збут. Запаси, як правило, оцінюють за чистою вартістю реалізації (списуються до чистої вартості реалізації) на індивідуальній основі.

Запаси, оцінені за собівартістю, включають всі витрати, залежно від виду запасів:

- витрати на придбання;
- витрати на переробку;
- інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

При списанні запасів Товариство користується методом розрахунку собівартості під назвою «формула ідентифікованої собівартості».

Судження про відстрочені податки.

Якщо існує ймовірність того, що відшкодування або компенсація балансової вартості якогось активу чи зобов'язання збільшить (зменшить) суму майбутніх податкових платежів порівняно з тим, якими вони були б у разі відсутності податкових наслідків відшкодування або компенсації, то Товариство визнає відстрочене податкове зобов'язання (відстрочений податковий актив), за деякими обмеженими винятками.

Якщо операції та інші події визнані у прибутку або збитку, то будь-який пов'язаний з ними податковий вплив також визнається у прибутку або збитку. Якщо операції та інші події визнані поза прибутком або збитком (в іншому сукупному прибутку або безпосередньо у власному капіталі), то будь-який пов'язаний з ними податковий вплив

також визнається поза прибутком або збитком (в іншому сукупному прибутку або, відповідно, безпосередньо у власному капіталі).

Судження про торгівельну і іншу дебіторську заборгованість.

Після первісного визнання торговельна дебіторська заборгованість та інша поточна дебіторська заборгованість відображається у фінансовій звітності Товариства за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів. Така оцінка не є згортанням у фінансові звітності.

Інша дебіторська заборгованість (непоточна) після первісного визнання оцінюється Товариством за амортизованою собівартістю за допомогою методу ефективного відсотка, якщо одночасно виконуються певні умови. Якщо ці певні умови не виконуються, то така інша дебіторська заборгованість (непоточна) оцінюється за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів.

На величину і час створення резерву сумнівних боргів Товариства, як позитивним, так і негативним чином, можуть вплинути невизначеності, пов'язані зі змінами в економіці, галузі або змінами фінансового становища покупців, які зумовляють необхідність перегляду величини резерву сумнівних боргів.

Судження про забезпечення.

Судження керівництва Товариства засновані на тому, що в майбутньому події та/або умови, які можуть бути джерелом існування невизначеності при розрахунку облікових оцінок, не розглядаються Товариством такими, що відбудуться та спричинять суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань. А тому, в майбутньому, сума, визнана як забезпечення, продовжуватиме характеризуватися найкращою оцінкою видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання на кінець звітного періоду.

Забезпечення переглядається на кінець кожного звітного періоду та коригується для відображення поточної найкращої оцінки. Якщо вже немає ймовірності, що вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, буде потрібним для погашення зобов'язання, забезпечення сторнується.

Судження про умовні активи і зобов'язання.

У загальному сенсі, всі забезпечення є умовними, оскільки вони не визначені за строками або сумою. Проте термін «умовний» застосовується до зобов'язань та активів, які не визнаються, оскільки їх існування буде підтвержене тільки після того, як відбудеться або не відбудеться одна чи кілька невизначених майбутніх подій, не повністю контрольованих Товариством. Крім того, термін "умовне зобов'язання" застосовується до зобов'язань, які не відповідають критеріям визнання.

Товариство не визнає умовне зобов'язання.

У випадках, коли Товариство є солідарно і окремо відповідальним за зобов'язання, та частина зобов'язання, яка, за очікуванням, буде погашена іншими сторонами, розглядається як умовне зобов'язання. Товариство визнає забезпечення на ту частину зобов'язання, для якої ймовірним є вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, за винятком надзвичайно рідкісних обставин, коли не можна зробити достовірної оцінки.

В майбутньому умовні зобов'язання можуть змінюватися не так, як очікувалося на початку. Отже, вони регулярно оцінюються, щоб визначити, чи стало ймовірним вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди. Якщо стає ймовірним, що вибуття майбутніх економічних вигід буде потрібним для статті, яка раніше розглядалася як умовне зобов'язання, забезпечення визнається у фінансовій звітності за той період, у якому відбувається зміна ймовірності (за винятком надзвичайно рідкісних обставин, за яких не можна зробити достовірної наближеної оцінки).

Товариство також не визнає умовні активи.

Умовні активи виникають, як правило, внаслідок незапланованих або інших неочікуваних подій, які уможливають надходження економічних вигід до Товариства.

Умовні активи не визнаються у фінансовій звітності, оскільки це може спричинити визнання доходу, який може бути ніколи не отриманим. Проте, коли з'являється цілковита впевненість у отриманні доходу, тоді пов'язаний з ним актив не є умовним активом і його визнання є належним.

Умовні активи оцінюються регулярно, щоб забезпечити відповідне відображення змін у фінансовій звітності. Якщо з'явилась цілковита впевненість у надходженні економічних вигід, актив і пов'язаний з ним дохід визнаються у фінансовій звітності того періоду, в якому відбувається зміна.

Судження про справедливу вартість фінансових інструментів.

Судження керівництва Товариства засновані на тому, що в майбутньому фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно визнаватимуться за їх справедливою вартістю плюс (для фінансових активів) мінус (для фінансових зобов'язань) витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання фінансового активу чи фінансового зобов'язання (для фінансових інструментів, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, витрати на операцію не включаються до первісної вартості).

В подальшому (після визнання) певні фінансові активи (в залежності від їх виду) оцінюватимуться:

- за справедливою вартістю з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку;
- за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у сукупному доході;
- за амортизованою собівартістю.

В подальшому (після визнання) певні фінансові зобов'язання (в залежності від їх виду) оцінюватимуться:

- за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки як прибутку або збитку;
- за амортизованою собівартістю.

Судження про податки.

Судження керівництва Товариства засновані на тому, що в майбутньому події та/або умови, які можуть бути джерелом існування невизначеності при розрахунку облікових оцінок, не розглядаються Товариством такими, що відбудуться та спричинять суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань. В зв'язку з цим керівництвом Товариства не розглядається ймовірності суттєвого збільшення нарахування та сплати податків, а також не розглядається ймовірність неможливості сплати поточних зобов'язань за нарахованими податками.

Однак, судження й оцінні значення, використані при визнанні й оцінці невизначеності під час відображення податків, можуть бути переглянуті керівництвом Товариства у разі зміни обставин або одержання нової інформації, що впливає на ці судження. Нова інформація може містити певні дії податкових органів, підтвердження того, що податкові органи займають певну позицію стосовно податкового питання, або момент закінчення строку дії права податкових органів на перевірку конкретного питання щодо відображення податку.

Інші судження.

Якщо в майбутньому в Товаристві відбуватимуться події, умови чи операції, щодо яких відсутня практика тлумачення та відображення в обліку і звітності, то при їх

тлумаченні і відображенні Товариство керуватиметься вимогами МСФЗ до таких подій, умов чи операцій, а управлінський персонал застосовуватиме судження під час розробки і застосування облікової політики, щоб отримувана інформація про них була достатньою, достовірною, доречною для потреб керівництва (при прийнятті управлінських рішень) та для потреб користувачів (для прийняття інших рішень).

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються відповідними МСФЗ у Звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду. Методи оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок справедливої вартості, а також самі активи та зобов'язання, що оцінюються за справедливою вартістю на безперервній основі, наводяться у таблиці нижче.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Торговельна дебіторська заборгованість та інша поточна дебіторська заборгованість	Фінансові активи первісно визнаються за їх справедливою вартістю плюс витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання фінансового активу. Подальша оцінка такої дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, що являє собою чисту вартість реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів (іншими словами справедлива вартість дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки).	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інша дебіторська заборгованість (непоточна)	Фінансові активи первісно визнаються за їх справедливою вартістю плюс витрати на операцію, що	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові

	прямо відносяться на придбання фінансового активу. Подальша оцінка такої дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, що являє собою амортизовану собівартість. Амортизована собівартість фінансового активу – це сума, за якою фінансовий актив оцінюється при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення (прямо чи через застосування рахунку резервів) внаслідок зменшення корисності чи неможливості отримання.		потоки, офіційні курси та облікові ставки НБУ
Інструменти капіталу	Первісна та подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні (або іншому вартісному виразнику) операції, в ході якої був отриманий актив, оскільки інструменти капіталу Товариства не мають ринкової ціни котирування на активному ринку.	Доходний, Витратний	Контрактні, інші договірні, законодавчо визначені умови, очікувані вхідні та/або вихідні потоки (прямо чи непрямо виражені в грошових одиницях)
Торговельна кредиторська заборгованість та інша поточна кредиторська заборгованість	Фінансові зобов'язання первісно визнаються за їх справедливою вартістю мінус витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання (набуття) фінансового зобов'язання. Подальша оцінка такої кредиторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, що являє собою вартість	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

	погашення (реалізації), тобто такі фінансові зобов'язання відображаються за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, що, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності або виходячи з умов договору при звичайному розвитку подій.		
Інша кредиторська заборгованість (непоточна)	Фінансові зобов'язання первісно визнаються за їх справедливою вартістю мінус витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання (набуття) фінансового зобов'язання. Подальша оцінка такої кредиторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, що являє собою амортизовану собівартість за допомогою методу ефективного відсотка, а також сум часткового списання за рахунок знецінення або безнадійної заборгованості.	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки, офіційні курси та облікові ставки НБУ
Інша кредиторська заборгованість (непоточна), виражена іншими довгостроковими зобов'язаннями, що представлені борговими цінними паперами у складі облігацій, емітованих Товариством	Фінансові зобов'язання первісно визнаються за їх справедливою вартістю мінус витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання (набуття) фінансового зобов'язання. Подальша оцінка такої кредиторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, що являє собою амортизовану собівартість за допомогою методу ефективного відсотка.	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки, офіційні курси та облікові ставки НБУ

Товариство, в залежності від певних обставин чи умов, може здійснювати і періодичні оцінки справедливої вартості активів, які також вимагаються відповідними МСФЗ у Звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду. До таких обставин чи умов в діяльності Товариства належать ситуації, коли справедлива вартість активів,

утримуваних для продажу за справедливою вартістю, за вирахуванням витрат на продаж, нижча, ніж їх балансова вартість. Вихідними даними для таких періодичних оцінок можуть бути контрактні умови, очікувані вхідні грошові потоки.

В описуваному періоді – I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року) таких фактів не відбувалось.

6. Рекласифікації у фінансовій звітності за звітний рік у порівнянні з фінансовою звітністю попереднього року та виправлення помилок.

Рекласифікація порівняльних сум.

Товариство протягом I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року) не змінювало подання або класифікацію статей у своїй фінансовій звітності у порівнянні зі звітністю 2017 року, отже Товариство не здійснювало перекласифікацію статей та порівняльних сум у фінансовій звітності.

Виправлення помилок минулих періодів.

Товариство протягом I півріччя 2018 року (період з 01 січня по 30 червня 2018 року) не виправляло помилок минулих років та не робило коригувань у поданій за минулі періоди фінансовій звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у звітності.

7.1. Основні засоби.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством наводиться інформація про основні засоби, а саме:

- в рядку 1011 наведена інформація про валову балансову вартість основних засобів, яка склала 1917031 тис. грн.;
- в рядку 1012 наведена інформація про накопичену амортизацію основних засобів, яка склала 141198 тис. грн.;
- в рядку 1010 наведена інформація про балансову вартість основних засобів, яка склала 1775833 тис. грн. (рядок 1011 – рядок 1012).

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. в Товаристві обліковувались тільки власні основні засоби.

В звітному році, так само, як і в попередньому звітному році, Товариство обрало своєю обліковою політикою модель собівартості, що застосовується до всіх визначених класів основних засобів. Модель собівартості передбачає, що після визнання активом, об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Амортизація основних засобів здійснювалась за прямолінійним методом.

Інформація про валову балансову вартість та суму накопиченої амортизації на початок та кінець звітного року, а також про узгодження балансової вартості на початок і кінець звітного року, що відображає рух основних засобів, наведена в таблиці нижче.

тис. грн.

Показник	Класи основних засобів	Всього
----------	------------------------	--------

	Будівлі та споруди	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	Інші основні засоби	Незавершені капітальні вкладення	
Балансова вартість на 31.12.2017	5214	22726	252318	616	1582	810658	1093114
валова балансова вартість	22854	80471	287004	2435	5641	810658	1209063
накопичена амортизація	17640	57745	34686	1819	4059		115949
надійшло за I півріччя 2018 р.							
валова балансова вартість	738540	28786	5450	306	628	708005	1481715
нараховано амортизації	8890	20529	14306	123	343		44191
вибуло за I півріччя 2018 р.							0
валова балансова вартість	371376	23940		112	592	377727	773747
амортизація	5091	13619		54	178		18942
Балансова вартість на 30.06.2018	368579	20662	243462	741	1453	1140936	1775833
валова балансова вартість	390018	85317	292454	2629	5677	1140936	1917031
накопичена амортизація	21439	64655	48992	1888	4224		141198

В звітному році в Товаристві не відбувалось змін у складі і вартості основних засобів, що стали наслідками:

- придбання в результаті об'єднань бізнесу;
- збільшення або зменшення, які виникли у результаті переоцінок;
- збільшення або зменшення у результаті збитків від зменшення корисності, визнаних або сторнованих в іншому сукупному доході;
- збитків від зменшення корисності, що визнані в прибутку чи збитку;
- збитків від зменшення корисності, що сторновані в прибутку чи збитку.

В звітному році в Товаристві:

- відсутні наявні обмеження на права власності щодо основних засобів, а також відсутні основні засоби, передані у заставу для забезпечення зобов'язань;
- відсутні видатки, які визнавались у балансовій вартості об'єктів основних засобів у ході їх будівництва, оскільки основні засоби не будувались, а купувались;
- станом на 30.06.2018 р. сума контрактних зобов'язань, пов'язаних із придбанням основних засобів відсутня.
- не відбувалось надходжень компенсацій від третіх сторін за об'єкти основних засобів, корисність яких зменшилася, або які були втрачені чи передані, що включались до прибутку чи збитку;

В звітному році в Товаристві не відбувалось змін в облікових оцінках основних засобів, які впливають у поточному періоді або очікується, що впливатимуть у подальших періодах (перегляд сум ліквідаційної вартості, перегляд попередньо оцінених витрат на демонтаж, переміщення чи відновлення об'єктів основних засобів, перегляд строків корисної експлуатації, перегляд методів амортизації).

Протягом звітного року та станом на 30.06.2018 р. корисність основних засобів в Товаристві не переглядалась у бік її зменшення, оскільки Товариство не бачило підстав, як внутрішніх, так і зовнішніх, для такого перегляду.

Товариство додатково наводить наступну інформацію станом на 30.06.2018 р., яка може бути доречною для користувачів фінансової звітності:

- основних засобів, що їх тимчасово не використовує Товариство станом на звітну дату немає;
- валова балансова вартість будь-яких повністю амортизованих основних засобів, які ще використовуються Товариством складала 42879 тис. грн.;
- основних засобів, які вибули з активного використання та не класифіковані Товариством як утримувані для продажу станом на 30.06.2018 р. відсутні.

7.2. Нематеріальні активи.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством наводиться інформація про нематеріальні активи, а саме:

- в рядку 1001 наведена інформація про валову балансову вартість нематеріальних активів, яка склала 1274 тис. грн.;
- в рядку 1002 наведена інформація про накопичену амортизацію нематеріальних активів, яка склала 1274 тис. грн.;
- в рядку 1000 наведена інформація про балансову вартість нематеріальних активів, рівна 0 (рядок 1001 – рядок 1002).

В звітному році та станом на 30.06.2018 р. в Товаристві обліковувались нематеріальні активи, які не є внутрішньо генерованими, а придбані ним за плату. Ускладі нематеріальних активів обліковувались програмне забезпечення та ліцензії.

В звітному році, так само, як і в попередньому звітному році, Товариство обрало своєю обліковою політикою модель собівартості, що застосовується до всіх визначених класів нематеріальних активів. Модель собівартості передбачає, що після визнання активом, об'єкт нематеріальних активів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Для всіх нематеріальних активів Товариством визначається строк корисної експлуатації. Нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації в обліку Товариства немає.

Амортизація нематеріальних активів здійснювалась за прямолінійним методом. Суми нарахованої амортизації відносились Товариством до адміністративних витрат та включені до рядку 2130 «Адміністративні витрати» Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід).

Строки корисної експлуатації нематеріальних активів Товариства наведені в таблиці нижче.

Клас	Строк експлуатації, років
Інші нематеріальні активи	2

Інформація про валову балансову вартість та суму накопиченої амортизації на початок та кінець звітного року, а також про узгодження балансової вартості на початок і кінець звітного року, що відображає рух нематеріальних активів, наведена в таблиці нижче.

тис. грн.

Показник	Класи нематеріальних активів		Всього
	Інші нематеріальні активи	Незавершені капітальні вкладення в нематеріальні активи	
Балансова вартість на 31.12.2017	791		791
валова балансова вартість	1274		1274
накопичена амортизація	483		483
надійшло за I півріччя 2018 р.			
валова балансова вартість			
нараховано амортизації	791		791
вибуло за I півріччя 2018 р.			
валова балансова вартість			
амортизація			
Балансова вартість на 30.06.2018 р.			
валова балансова вартість	1274		1274
накопичена амортизація	1274		1274

В звітному році в Товаристві не відбувалось вибуття нематеріальних активів.

Нематеріальних активів класифікованих як утримувані для продажу чи включених до ліквідаційної групи Товариство також немає.

В звітному році в Товаристві не відбувалось змін у складі і вартості нематеріальних активів, що стали наслідками:

- придбання в результаті об'єднань бізнесу;
- збільшення або зменшення, які виникли у результаті переоцінок;
- збільшення або зменшення у результаті збитків від зменшення корисності, визнаних або сторнованих в іншому сукупному доході;
- збитків від зменшення корисності, що визнані в прибутку чи збитку;
- збитків від зменшення корисності, що сторновані в прибутку чи збитку.

Протягом звітного року та станом на 30.06.2018 р. корисність нематеріальних активів в Товаристві не переглядалась у бік її зменшення, оскільки Товариство не бачило підстав, як внутрішніх, так і зовнішніх, для такого перегляду.

В звітному періоді в Товаристві не відбувалось змін в облікових оцінках нематеріальних активів, які впливають у поточному періоді або очікується, що впливатимуть у подальших періодах (перегляд оцінки строку корисної експлуатації нематеріальних активів, перегляд методів амортизації, перегляд ліквідаційної вартості).

Товариство в звітному році та станом на 30.06.2018 р. не виділяє серед обліковуваних нематеріальних активів будь-якого нематеріального активу, суттєвого для фінансової звітності. Також Товариство не має нематеріальних активів з обмеженим правом володіння та нематеріальних активів, заставлених як забезпечення зобов'язань.

Станом на 30.06.2018 р. сума контрактних зобов'язань Товариства, пов'язаних із придбанням нематеріальних активів відсутня.

7.3. Довгострокові фінансові активи.

Впродовж звітного року, а також станом на 30.06.2018 р., в Товаристві у складі фінансових активів не обліковувались довгострокові фінансові активи, такі як: довгострокові фінансові інвестиції, довгострокова дебіторська заборгованість. Операцій зі згаданими довгостроковими фінансовими активами в звітному році Товариство не проводило.

7.4. Запаси.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством наводиться інформація про запаси, а саме в рядку 1100 наведена інформація про загальну вартість запасів Товариства, яка склала 130018 тис. грн., в тому числі:

- в рядку 1101 наведена інформація про виробничі запаси, які склали 96104 тис. грн.;
- в рядку 1102 наведена інформація про незавершене виробництво, яке склало 3135 тис. грн.;
- в рядку 1103 наведена інформація про готову продукцію, яка склала 30659 тис. грн.;
- в рядку 1104 наведена інформація про товари, які склали 120 тис. грн.

За обліковою політикою, прийнятою в Товаристві для оцінки запасів, запаси оцінюються за меншою з таких двох величин: за собівартістю чи за чистою вартістю реалізації.

Запаси, оцінені за собівартістю, включають всі витрати, залежно від виду запасів:

- витрати на придбання;
- витрати на переробку;
- інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

За чистою вартістю реалізації запаси визначаються у разі, коли собівартість запасів не може бути відшкодована, якщо ці запаси пошкоджені, якщо вони повністю або частково застаріли або ціна їх продажу знизилася. Собівартість запасів не може також бути відшкодована, якщо зросли попередньо оцінені витрати на завершення виробництва або попередньо оцінені витрати на збут.

При списанні запасів Товариство користується методом розрахунку собівартості під назвою «формула ідентифікованої собівартості».

Загальна класифікація запасів, яка прийнята в Товаристві для цілей фінансової звітності, розділяє їх на:

а) виробничі запаси, до яких відносяться в тому числі:

- сировина і матеріали (разом з транспортно-заготівельними витратами);
- паливо;
- тара і тарні матеріали;
- запасні частини;
- інші матеріали;
- МШП;

б) незавершене виробництво;

в) готову продукцію;

г) товари.

Загальна балансова вартість запасів, балансова вартість згідно з класифікаціями, прийнятими в Товаристві, а також інша інформація про запаси наводиться в таблиці нижче.

тис. грн.

Запаси за класифікацією	Загальна балансова вартість запасів станом на 31.12.2017		Надійшло запасів у звітному році всього	Вибуло запасів у звітному році (визнані як витрати)	Загальна балансова вартість станом на 30.06.2018 р.	
	Оцінених за собівартістю	Оцінених за чистою вартістю реалізації			Оцінених за собівартістю	Оцінених за чистою вартістю реалізації
Виробничі запаси	81036		890195	875127	96104	

Незавершене виробництво	2923		917031	916819	3135	
Готова продукція	23007		578064	570412	30659	
Товари	120		8077	8077	120	
Разом запасів	107086		2393367	2370435	130018	

Серед запасів, які надійшли до Товариства у звітному році, не було таких, що були оцінені за чистою вартістю реалізації, а були лише запаси, оцінені за собівартістю.

В звітному періоді Товариство не проводило уцінок чи дооцінок балансової вартості запасів.

Запасів, переданих під заставу для гарантії зобов'язань, впродовж звітного року, а також станом на 30.06.2018 р., в Товаристві не обліковувалось.

7.5. Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги.

До дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги, яка наведена в рядку 1125 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., включена поточна дебіторська заборгованість покупців та замовників перед Товариством за реалізовану ним продукцію, відвантажені товари, виконані роботи та надані послуги на суму 492426 тис. грн. Дана дебіторська заборгованість є торговельною дебіторською заборгованістю, яка відноситься Товариством до поточних фінансових активів.

Торговельна дебіторська заборгованість відображається у фінансовій звітності Товариства за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів. Така оцінка не є згортанням у фінансовій звітності.

У складі даної дебіторської заборгованості Товариство виділяє:

- дебіторську заборгованість за розрахунками з вітчизняними покупцями на суму 489835 тис. грн.;
- дебіторську заборгованість за розрахунками з вітчизняними покупцями сумнівну на суму 25595 тис. грн.;
- резерв сумнівних боргів 23004 тис. грн.

Дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги пов'язаних осіб перед Товариством в фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р. не обліковується.

Товариство зазначає, що є об'єктивне свідчення того, що корисність згаданих поточних фінансових активів може зменшитись в майбутньому внаслідок порушення контрактних зобов'язань з боку покупців та замовників, що, в свою чергу, може спричинити збитки від зменшення корисності згаданої дебіторської заборгованості. Однак, в звітному році Товариство не визнає збитків від зменшення корисності дебіторської заборгованості, оскільки, як очікується, такі збитки можуть бути наслідком майбутніх подій. Суми, які можуть знадобитися для покриття майбутніх збитків, відображаються Товариством у складі витрат поточного періоду (витрат минулих звітних періодів) у вигляді резерву сумнівних боргів, що представляє собою «контрактивні» резерви, які створюються (створені) під знецінення вже існуючої дебіторської заборгованості.

Рух резерву сумнівних боргів Товариства в звітному році наведений в таблиці нижче.

тис. грн.			
Залишок резерву сумнівних боргів станом на 31.12.2017 р.	Використано резерву сумнівних боргів для погашення дебіторської	Нараховано резерву сумнівних боргів в звітному році (визнано)	Залишок резерву сумнівних боргів станом на 30.06.2018 р.

	заборгованості в звітному році	в витратами поточного звітнього року)	
23004			23004

Отже, дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги, яка наведена в рядку 1125 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, має наступний вигляд.

Склад дебіторської заборгованості	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017 р.	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Дебіторська заборгованість за розрахунками з вітчизняними покупцями	277279	489835
Дебіторська заборгованість за розрахунками з вітчизняними покупцями сумнівна	21705	25595
Резерв сумнівних боргів	23004	23004
Всього дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	275981	492426

В інформації про дебіторську заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги Товариство наводить дані про середньорічну оборотність дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги, яка характеризується показником період оборотності дебіторської заборгованості, що показує середнє число днів, необхідне для стягнення дебіторської заборгованості.

В 2018 році середнє число днів, необхідне для стягнення дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги, складає 124 дня.

7.6. Дебіторська заборгованість за розрахунками.

До дебіторської заборгованості за розрахунками, яка наведена в рядках 1130, 1135, 1136 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., включена дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами на суму 100687 тис. грн. (рядок 1130, за розрахунками з бюджетом на суму 141798 тис. грн. (рядок 1135). Дана дебіторська заборгованість є поточною дебіторською заборгованістю, яка відноситься Товариством до поточних фінансових активів.

Поточна дебіторська заборгованість повинна відображатись у фінансовій звітності Товариства за чистою вартістю реалізації без зазначення первісної вартості та суми резерву сумнівних боргів. Така оцінка не є згортанням у фінансовій звітності.

Товариство вважає, що для даної дебіторської заборгованості в звітному році немає об'єктивних свідчень того, що корисність цих поточних фінансових активів може зменшитись в майбутньому та спричинити збитки від зменшення корисності, і тому Товариство вважає, що йому не знадобляться суми, які можуть покрити майбутні збитки з-за їх відсутності. В звітному році не передбачено нарахування резерву сумнівних боргів щодо згаданої дебіторської заборгованості

Дебіторської заборгованості за розрахунками пов'язаних осіб перед Товариством в фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р. не обліковується.

Отже, дебіторська заборгованість за розрахунками, станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, має наступний вигляд.

Склад дебіторської заборгованості	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017 р.	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами	53540	100687

Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	39748	141798
Всього дебіторська заборгованість за розрахунками	93288	242485

У складі дебіторської заборгованості за розрахунками станом на 30.06.2018 р. Товариство не виділяє дебіторської заборгованості, яка є повністю або частково сумнівною.

7.7. Поточні фінансові активи.

Поточні фінансові активи представлені у Звіті про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р. наступними фінансовими активами:

- іншою поточною дебіторською заборгованістю в сумі 61557 тис. грн. (рядок 1155);
- грошима та їх еквівалентами в сумі 54873 тис. грн. (рядок 1165);
- іншими оборотними активами в сумі 11523 тис. грн. (рядок 1190).

Зазначені поточні активи класифіковані Товариством як поточні фінансові активи, оскільки вони відповідають критеріям визнання, наведеним в МСФЗ.

У складі іншої поточної дебіторської заборгованості в сумі 61557 тис. грн. Товариство виділяє, в тому числі:

- дебіторську заборгованість за розрахунками з іншими дебіторами в сумі 18946 тис. грн.;
- дебіторську заборгованість за розрахунками за іншими кредиторами в сумі 53669 тис. грн.
- дебіторську заборгованість за розрахунками з державними цільовими фондами в сумі 2349 тис. грн.
- резерв сумнівних боргів в сумі 13407 тис. грн.

Дана дебіторська заборгованість є поточною дебіторською заборгованістю, яка відноситься Товариством до поточних фінансових активів.

Інша поточна дебіторська заборгованість, яка наведена в рядку 1155 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, має наступний вигляд.

Склад дебіторської заборгованості	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017 р.	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Інша поточна дебіторська заборгованість	31060	61557

У складі даної дебіторської заборгованості за розрахунками станом на 30.06.2018 р. Товариство не виділяє дебіторської заборгованості, яка є повністю або частково сумнівною, чи є простроченою.

У складі іншої поточної дебіторської заборгованості, а саме у складі дебіторської заборгованості за розрахунками з іншими дебіторами станом на 30.06.2018 р., не обліковується заборгованість з пов'язаними особами.

У складі грошей та їх еквівалентів в сумі 54873 тис. грн. Товариство виділяє, в тому числі:

- грошові кошти в касі в національній валюті в сумі 1462 тис. грн.;
- грошові кошти на поточних рахунках в установах банків в сумі 53411 тис. грн.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів, які вважаються Товариством поточними фінансовими активами, здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Гроші та їх еквівалентів, які наведені в рядку 1165 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, мають наступний вигляд.

Склад грошей та їх еквівалентів	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017 р.	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Грошові кошти в касі в національній валюті	706	1462
Грошові кошти на поточних рахунках в установах банків	59467	53411
Всього гроші та їх еквіваленти	60171	54873

У складі інших оборотних активів в сумі 11523 тис. грн. Товариство виділяє, в тому числі:

- розрахунки за податками (за податковими зобов'язаннями) в сумі 11448 тис. грн.;
- заборгованість за цільовим фінансуванням в сумі 75 тис. грн.;

Дані інші оборотні активи відносяться Товариством до поточних фінансових активів та відображаються у фінансовій звітності просто за вартістю погашення без резерву, тобто їх справедлива вартість дорівнює вартості погашення.

Інші оборотні активи, які наведені в рядку 1190 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, мають наступний вигляд.

Склад інших оборотних активів	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017 р.	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Інші оборотні активи	17867	11523

У складі інших оборотних активів станом на 30.06.2018 р. Товариство не виділяє дебіторської заборгованості, яка є повністю або частково сумнівною, чи є простроченою.

В звітному році та станом на 30.06.2018 р. у фінансовій звітності Товариства не обліковувались поточні фінансові активи, що оцінювались за справедливою вартістю з відображенням результатів переоцінки у прибутку або збитку.

В звітному році та станом на 30.06.2018 р. у фінансовій звітності Товариства не обліковувались поточні фінансові активи, що знаходяться у заставі як забезпечення зобов'язань або умовних зобов'язань.

7.8. Акціонерний капітал.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством наводиться інформація про такий клас акціонерного капіталу, як зареєстрований (пайовий) капітал, що відображений в рядку 1400 загальною сумою 4583 тис. грн.

На 30.06.2018 р. затверджений (заявлений) і повністю сплачений статутний капітал становить 4582814 (чотири мільйони п'ятсот вісімдесят дві тисячі вісімсот чотирнадцять) гривень, в кількості 18 331 256 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. кожна.

Балансова вартість статутного капіталу не відрізняється від розміру статутного (зареєстрованого) капіталу, оціненого за номінальною вартістю і складає 4 583 тис. грн. За I півріччя 2018 року розмір акціонерного капіталу не змінювався.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством в рядку 1410 наводиться інформація про додатковий капітал, який складає 45534 тис. грн. Руху додаткового капіталу в звітному році в Товаристві не відбувалось.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством в рядку 1415 наводиться інформація про резервний капітал, який складає 13053 тис. грн. Резервний капітал формується згідно вимог ст. 19 Закону України від 17.09.2008 р. №514-VI «Про акціонерні товариства» та статуту Товариства і представляє собою накопичені відрахування від частини чистого прибутку, які призначаються для покриття збитків Товариства.

Станом на 30.06.2018 р. резервний капітал Товариства сформований повністю.

В звітному році, як і в попередньому році, Товариство не створювало капітальні резерви.

7.9. Довгострокові кредити банків та інші довгострокові зобов'язання.

В фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р., так само як і у фінансовій звітності станом на 30.06.2017 р., не представлені догострокові кредити банків з-за їх відсутності у залишках фінансових зобов'язань. В звітному році, а також і в попередньому звітному році, Товариство не проводило операцій по залученню довгострокових кредитів банків.

В фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р., так само як і у фінансовій звітності станом на 30.06.2017 р., не представлені інші довгострокові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки як прибутку або збитку (як призначені такими при їх первісному визнанні, так і ті, що призначаються такими після первісного визнання) з-за їх відсутності у залишках фінансових зобов'язань. В звітному році, а також і в попередньому звітному році, Товариство не проводило операцій з такими фінансовими зобов'язаннями.

В Звіті про фінансовий стан на 30.06.2018 р. Товариством наводиться інформація про довгострокові зобов'язання, а саме в рядку 1515 наведена інформація про інші довгострокові зобов'язання, що представляють собою довгострокові зобов'язання за облігаціями, які склали 230000 тис. грн. Оскільки зазначені фінансові зобов'язання утримуються Товариством до їх погашення, то вони оцінюються Товариством за амортизованою собівартістю.

У складі інших довгострокових зобов'язань, що представляють собою довгострокові зобов'язання за облігаціями, Товариство виділяє, в тому числі:

- зобов'язання за облігаціями серії J на суму 30000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії K на суму 30000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії L на суму 30000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії M на суму 40000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії N на суму 40000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії O на суму 30000 тис. грн.;
- зобов'язання за облігаціями серії P на суму 30 000 тис. грн.

Інформація про згадані облігації Товариства (щодо кожного випуску) із зазначенням реквізитів свідоцтв про реєстрацію випусків облігацій, органів, що видали відповідні свідоцтва, виду облігацій, кількості облігацій, номінальної вартості облігації, загальної суми випуску, форми випуску, форми існування наведена в таблиці нижче.

Номер свідоцтва	Дата реєстрації ДКЦПФР чи НКЦПФР	Форма випуску чи існування	Вид облігацій	Серія	Номінальна вартість облігацій, грн.	Кількість, шт.	Загальна сума випуску, тис. грн.	Процентна ставка для виплати відсоткового доходу, відсотків річних	Дата погашення облігацій
59/2/2014	23.04.2014	бездокументарна	Відсоткові, іменні	J	1000,00	30 000	30 000,0	23,00%	28.02.2020
60/2/2014	23.04.2014	бездокументарна	Відсоткові, іменні	K	1000,00	30 000	30 000,0	23,00%	28.02.2020
61/2/2014	23.04.2014	бездокументарна	Відсоткові, іменні	L	1000,00	30 000	30 000,0	23,00%	30.08.2020
62/2/2014	23.04.2014	бездокументарна	Відсоткові, іменні	M	1000,00	40 000	40 000,0	23,00%	30.11.2020
06/2/2016	20.01.2016	бездокументарна	Відсоткові, іменні	N	1000,00	40 000	40 000,0	23,00%	28.02.2021
74/2/2016	06.07.2016	бездокументарна	Відсоткові, іменні	O	1000,00	30 000	30 000,0	23,00%	01.10.2021
75/2/2016	06.07.2016	бездокументарна	Відсоткові, іменні	P	1000,00	30 000	30 000,0	23,00%	31.12.2022

На фондових біржах облігації не продавалися і не продаються та не включені до лістингу. Рейтингова оцінка випуску облігацій не проводилась.

Нарахування та виплата відсоткового доходу по облігаціям, а також їх погашення здійснюється у національній валюті України – гривні

Порядок погашення облігацій (дати початку і закінчення погашення), порядок виплати відсоткового доходу за облігаціями (дати початку і закінчення виплати доходу) зазначені в проспектах емісії.

Згідно даних проспектів емісії, серед осіб, що були визначені як учасники приватного розміщення при первісному продажу облігацій, не значаться пов'язані з Товариством особи.

7.10. Довгострокові забезпечення.

До довгострокових забезпечень, які наведені в рядку 1520 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., включені довгострокові забезпечення виплат відпусток працівникам Товариства на суму 16501 тис. грн.

Дані поточні забезпечення є одним із видів поточних фінансових зобов'язань, а саме юридичних зобов'язань, тобто зобов'язань, що виникають внаслідок законодавства або інших дій закону – Закону України від 15.11.1996 р. №504/96-ВР «Про відпустки». Також дані поточні забезпечення відносяться до теперішніх зобов'язань, що підлягають визнанню у фінансовій звітності.

Характерними ознаками визнання цих забезпечень є: теперішнє юридичне зобов'язання; та існування ймовірності, що для погашення зобов'язання потрібно щорічне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди -відпустки надаються зі збереженням на їх період заробітної плати (ст. 74 КЗпП), а сума зобов'язань може бути достовірно оцінена.

Вартість поточних забезпечень, які наведені в Звіті про фінансовий стан Товариства, на початок та кінець I півріччя 2018 року, має наступні значення.

тис. грн.

Вид довгострокових забезпечень	Вартість довгострокових забезпечень станом на 31.12.2017	Вартість довгострокових забезпечень станом на 30.06.2018 р.
Довгострокові забезпечення виплат відпусток працівникам	12142	16501

Протягом звітного I півріччя 2018 року в Товаристві не створювались інші додаткові забезпечення.

В звітному I півріччі 2018 року використані суми (тобто, витрачені за рахунок поточних забезпечень виплат відпусток працівникам) склали 8253 тис. грн. і збільшено довгострокові забезпечення на виплату відпусток на суму 12612 тис.грн.

7.11. Короткострокові кредити банків.

В квітні 2018 року, Товариством було залучено позикові кошти у вигляді кредитної лінії зі строком погашення до 18.04.2019. В фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р., зобов'язання за короткостроковим кредитом банку наведено в рядку 1600 Звіту про фінансовий стан Товариства і склали 340459 тис.грн.

7.12. Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги.

До кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги, яка наведена в рядку 1615 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., включена поточна кредиторська заборгованість Товариства перед постачальниками за поставлені ними товари, виконані роботи, надані послуги на суму 289040 тис. грн. Дана кредиторська заборгованість є торговельною кредиторською заборгованістю, яка відноситься Товариством до поточних фінансових зобов'язань.

Торговельна кредиторська заборгованість оцінюється і відображається у фінансовій звітності Товариства за вартістю її погашення (тобто такі фінансові зобов'язання відображаються за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, що, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності або виходячи з умов договору при звичайному розвитку подій).

У складі даної кредиторської заборгованості Товариство виділяє:

- кредиторську заборгованість за розрахунками з вітчизняними постачальниками на суму 289040 тис. грн.

Кредиторської заборгованості Товариства за товари, роботи, послуги перед пов'язаними особами в фінансовій звітності Товариства станом на 30.06.2018 р. не обліковується.

Отже, кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, яка наведена в рядку 1615 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, має наступний вигляд.

	тис. грн.	
Склад кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги	Залишок станом на 31.12.2017	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Кредиторська заборгованість за розрахунками з вітчизняними постачальниками	107340	289040

В звітному році та станом на 30.06.2018 р. у фінансовій звітності Товариства не визнавався дохід від списання кредиторської заборгованості. Списання кредиторської заборгованості перед пов'язаними сторонами в звітному періоді не здійснювалось.

Середньорічна оборотність кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги, яка характеризується показником оборотності кредиторської заборгованості за відповідний період (рік), показує кількість оборотів, які здійснила дана кредиторська заборгованість протягом року.

Кількість оборотів, які здійснила кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги протягом I півріччя 2018 року, дорівнює 2,5 обороти.

7.13. Кредиторська заборгованість за розрахунками.

Поточна кредиторська заборгованість оцінюється і відображається у фінансовій звітності Товариства за вартістю її погашення (тобто такі фінансові зобов'язання відображаються за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, що, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності або виходячи з умов договору при звичайному розвитку подій).

У складі даної кредиторської заборгованості Товариство станом на 30.06.2018 р. виділяє:

- кредиторську заборгованість за розрахунками з бюджетом (за податками) на суму 4647 тис. грн.;
- кредиторську заборгованість за розрахунками зі страхування на суму 3063 тис. грн.;
- кредиторську заборгованість за розрахунками з оплати праці на суму 12615 тис. грн.;
- кредиторську заборгованість за розрахунками за одержаними авансами на суму 1580013 тис. грн., в тому числі:

кредиторську заборгованість за розрахунками за одержаними авансами від покупців на суму 59763 тис. грн.;

кредиторську заборгованість за розрахунками з вітчизняними покупцями на суму 1520250 тис. грн.;

Дана кредиторська заборгованість є поточною кредиторською заборгованістю, яка відноситься Товариством до поточних фінансових зобов'язань.

Кредиторської заборгованості за розрахунками Товариства з пов'язаними особами в фінансовій звітності станом на 30.06.2018 р. не обліковується.

Отже, кредиторська заборгованість за розрахунками, яка наведена в рядках 1620, 1625, 1630, 1635, 1645 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, має наступний вигляд.

Склад кредиторської заборгованості за розрахунками	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	3930	4647
Кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування	1636	3063
Кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці	10790	12615
Кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами	1038283	1580013
Всього кредиторська заборгованість за розрахунками	1054639	1600338

В звітному році та станом на 30.06.2018 р. у фінансовій звітності Товариства дохід від списання кредиторської заборгованості за розрахунками не визнавався.

7.14. Інші поточні зобов'язання.

До інших поточних зобов'язань в сумі 103417 тис. грн., які наведені в рядку 1690 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., включені суми податкового кредиту по ПДВ, на які Товариство набуло право зменшити свої податкові зобов'язання по ПДВ, і представляють собою ПДВ з сум передплат, здійснених Товариством постачальникам товарів, робіт, послуг станом на 30.06.2018 р. в сумі 8927, розрахунки з

іншими кредиторами в сумі 91824 тис.грн. та розрахунки за нарахованими відсотками 2667 тис.грн.

Дані інші поточні зобов'язання оцінюються і відображаються у фінансовій звітності Товариства за вартістю їх погашення.

Отже, інші поточні зобов'язання, які наведені в рядку 1690 Звіту про фінансовий стан Товариства станом на 30.06.2018 р., у порівнянні з попереднім звітним роком, мають наступний вигляд.

Склад інших поточних зобов'язань	тис. грн.	
	Залишок станом на 31.12.2017	Залишок станом на 30.06.2018 р.
Податковий кредит з ПДВ	9865	8926
Розрахунки з іншими кредиторами	85711	91824
Розрахунки за нарахованими відсотками		2667
Всього інші поточні зобов'язання	95576	103417

7.15. Дохід від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг.

Стисло про облікову політику, прийнятну для визнання доходу.

Визначення доходу включає дохід від звичайної діяльності і прибуток від інших операцій. Доходи виникають під час звичайної діяльності Товариства. Прибуток від інших операцій відображає інші статті, які відповідають визначенню доходу, і може виникати або не виникати в ході звичайної діяльності Товариства. Прибуток від інших операцій означає збільшення економічних вигід, а отже, своєю суттю не відрізняється від доходу, тому його не розглядають як окремий елемент. Тобто, дохід – це надходження активів в ході звичайної господарської діяльності Товариства.

Товариство як продавець визнає доходи, відображаючи передачу законотрафкованої продукції чи товарів або послуг покупцю в сумі, що відображає відшкодування, яке продавець розраховує отримати в обмін на цю продукцію, ці товари або послуги. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Методи, прийнятні для встановлення ступеню завершеності операцій по наданню послуг.

Дохід щодо послуг визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Товариства економічних вигід, пов'язаних з операцією. Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно, дохід, пов'язаний з операцією, визнається шляхом посилення на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітної періоду. Визнання доходу шляхом посилення на ступінь завершеності операції називається методом відсотка завершеності. Згідно з цим методом, дохід від надання послуг визнається Товариством в тих облікових періодах, в яких надаються послуги. Для оцінки ступеня завершеності операції Товариство використовує метод (який за даними Товариства достовірно вимірює надані послуги) огляду (вивчення) виконаної роботи (наданих послуг). Інші методи, такі як: метод визначення відсотку до загального обсягу послуг, які мають бути надані; або метод визначення питомої ваги витрат, понесених до певної дати, в загальній сумі попередньо оцінених витрат операції, в Товаристві не використовуються.

Сума кожної вагової категорії доходу від реалізації.

Доходи від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг, які наведені в рядку 2000 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 562944 тис. грн., включають в себе наступні суттєві категорії доходу, що представлені нижче.

тис. грн.

Суттєві категорії доходу від реалізації	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Доходи від реалізації бетону та залізобетону	517866	523879
Дохід від використання бетононасосу	1200	2061
Дохід від реалізації ФЕМ	20856	21858
Доходи від реалізації робіт і послуг	189548	14759
Доходи від реалізації товарів	352	387
Всього чистий дохід від реалізації	729822	562944

В кожній суттєвій категорії доходу в звітному році не було доходів, які б виникали від обміну товарів або послуг (з отриманням негрошової виручки).

7.16. Собівартість реалізації продукції, товарів, робіт, послуг.

Собівартість реалізації продукції, товарів, робіт, послуг, яка наведена в рядку 2050 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 497868 тис. грн., включає в себе наступні витрати, що представлені нижче.

Витрати, що включені до собівартості реалізації	тис. грн.	
	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Сировина та матеріали	475332	251370
Заробітна плата та відповідні внески до фондів соціального страхування	79141	117793
Амортизаційні витрати	11439	22091
Загальновиробничі витрати	52522	85057
Інші витрати	31855	21557
Всього собівартість реалізації продукції, товарів, робіт, послуг	650289	497868

7.17. Інші операційні доходи.

Інші операційні доходи, які наведені в рядку 2120 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 201098 тис. грн., включають в себе наступні категорії доходу, що представлені нижче.

Категорії доходів, що увійшли до інших операційних доходів	тис. грн.	
	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Доходи від реалізації оборотних активів	123073	114311
Дохід від операційної оренди активів	8108	15200
Дохід від операційної курсової різниці	392	15
Отримані штрафи, пені, неустойки	48	15
Дохід від списання кредиторської заборгованості		
Доходи від іншої реалізації	68399	71557
Всього інші операційні доходи	200020	201098

В даних категоріях доходу в звітному році не було доходів, які б виникали від обміну оборотних активів або послуг (з отриманням негрошової виручки).

7.18. Витрати, що не включаються до собівартості реалізації.

7.18.1. Адміністративні витрати.

Адміністративні витрати, які наведені в рядку 2130 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 50389 тис. грн., включають в себе наступні витрати, що представлені нижче.

Витрати, що включені до адміністративних витрат	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Матеріальні витрати	105	9320
Заробітна плата та відповідні внески до фондів соціального страхування	27479	33385
Амортизаційні витрати	713	3949
Інші витрати	2760	3735
Всього адміністративні витрати	31057	50389

7.18.2. Витрати та збут.

Витрати на збут, які наведені в рядку 2150 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 95080 тис. грн., включають в себе наступні витрати, що представлені нижче.

Витрати, що включені до витрат на збут	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Матеріальні витрати		40
Заробітна плата та відповідні внески до фондів соціального страхування	1147	1320
Амортизаційні витрати		
Інші витрати	131165	93720
Всього витрат на збут	132312	95080

7.18.3. Інші операційні витрати.

Інші операційні витрати, які наведені в рядку 2180 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 104318 тис. грн., включають в себе наступні витрати, що представлені нижче.

Витрати, що включені до витрат на збут	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Матеріальні витрати	99374	99776
Заробітна плата та відповідні внески до фондів соціального страхування	178	1030
Амортизаційні витрати		
Інші витрати	3399	3512
Всього витрат на збут	102951	104318

7.19. Інші фінансові доходи.

Інші фінансові доходи, які наведені в рядку 2220 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року в сумі 1092 тис. грн., включають в себе наступні категорії доходу, що представлені нижче.

Категорії доходів, що увійшли до інших фінансових доходів	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Доходи від отриманих процентів	1277	1092

Інші фінансові доходи		
Всього інші фінансові доходи	1277	1092

Представлені фінансові доходи Товариства в звітному році не пов'язані із позиковим капіталом.

7.20. Витрати з податку на прибуток.

Порядок нарахування податку на прибуток та його ставка регламентовані Податковим кодексом України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Так, відповідно до п.136.1 ст.136 Податкового кодексу України, базова (основна) ставка податку на прибуток в 2018 році становить 18%.

Змін ставок оподаткування податком на прибуток, що їх слід було застосовувати Товариству в 2018 році, порівняно з попереднім звітним 2017 роком, не відбувалось. В результаті цього, сум відстрочених податкових витрат (доходу), що відносяться до зміни ставок оподаткування або введення нових податків, в I півріччя 2018 року у Товариства не виникало.

Протягом звітнього I півріччя 2018 року, як і протягом I півріччя 2017 року року, в Звіті про фінансовий стан Товариства відстрочені податкові активи та зобов'язання (залишки на початок і кінець звітних періодів по рядках 1045 та 1500) не обліковувались.

Витрати з податку на прибуток, що наведені в рядку 2300 Звіту про сукупний дохід Товариства I півріччя 2018 року в сумі 2043 тис. грн., представляють собою поточний податок на прибуток. Витрати з поточного податку на прибуток I півріччя 2017 року склали 2612 тис.грн.

7.21. Чистий фінансовий результат.

Чистий фінансовий результат, що наведений в рядку 2350 Звіту про сукупний дохід Товариства за I півріччя 2018 року, представляє собою прибуток в сумі 11350 тис. грн.

Також значення цього чистого фінансового результату зазначено Товариством в Звіті про зміни в капіталі (Звіт про власний капітал) за I півріччя 2018 року в рядках 4100 та 4295.

7.22. Прибуток на акцію від триваючої діяльності.

Керуючись вимогами МСБО, Товариство розкриває інформацію щодо прибутку на акції, яка наводиться нижче.

Інформацію щодо прибутку на акції	I півріччя 2017 року	I півріччя 2018 року
Прибуток, що припадає на власників звичайних акцій, тис. грн.	11898	9307
Середньозважена кількість звичайних акцій, що знаходилися в обігу протягом періоду, шт.	18 331 256	18 331 256
Базисний прибуток на акцію за звітний рік, що припадає на власників звичайних акцій, грн.	0,5077	0,6491
Розбавлений прибуток на акцію за звітний рік, що припадає на власників звичайних акцій, тис. грн.	0,5077	0,6491

Інша доречна інформація щодо прибутковості акцій Товариства наведена в Звіті про сукупний дохід за I півріччя 2018 року.

8. Розкриття іншої інформації.

8.1. Цілі, політика та процеси в області управління капіталом.

Мета управління капіталом.

Метою управління капіталом є підтримання оптимальної структури капіталу для забезпечення безперервної діяльності Товариства, максимізація ринкової вартості

Товариства, його прибутковості, за рахунок чого забезпечується максимізація добробуту власників підприємства в поточному і перспективному періодах.

Оптимізації структури капіталу розпочинається із здійснення фінансового аналізу.

Інтегральний фінансовий аналіз дозволяє отримати найбільш поглиблену оцінку умов формування окремих фінансових показників

Розрахунок показників управління капіталом.

<i>Коефіцієнти</i>	Станом на 31.12.2017 р.	Станом на 30.06.2018	Динаміка	Норматив
Показник рентабельності власного капіталу	0,075	0,051	зменшується	>0,1
Коефіцієнт фінансової автономії (незалежності)	0,106	0,067	зменшується	>0,5
Коефіцієнт фінансової залежності	9,460	14,820	збільшується	<1
Коефіцієнт фінансового ризику (покриття)	8,460	13,820	збільшується	<=0,5
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	-3,798	-7,186	зменшується	>1
Коефіцієнт покриття основних засобів	6,162	9,506	збільшується	<0,75 - 1
Коефіцієнт короткострокової заборгованості	7,096	12,501	збільшується	<=0,5

Висновки щодо показників управління капіталом та пояснення їх коливань.

Показник рентабельності власного капіталу вказує, що на 1 грн. власного капіталу, отримано 0,051 грн. чистого прибутку в I півріччі 2018 року. Враховуючи період розрахунку пів року, показник в межах нормативного значення.

Коефіцієнт фінансової автономії складає 0,067 та свідчить про існування деякої залежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування і показує, що власний капітал товариства складає 6,7 % по відношенню до джерел коштів станом на 30.06.2018 р.

Коефіцієнт фінансового ризику (покриття) показує, що на кожен одиницю власних коштів припадає 14,82 одиниць залучених коштів станом на 30.06.2018 р.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу складає -7,186 і показує, що весь власний капітал капіталізовано. Для фінансування поточної діяльності, тобто поповнення оборотних засобів відбувається за рахунок залучених коштів.

Коефіцієнт покриття основних засобів показує, основні засоби станом на 30.06.2018 р. більшою частиною профінансовано за рахунок залучених коштів.

Коефіцієнт короткострокової заборгованості станом на 30.06.2018 р. складає 12,501 і це означає залежність підприємства від зовнішніх джерел фінансування.

Аналіз ефективності власного капіталу показує необхідність залучення позикових коштів для подальшої діяльності і свідчить про деяку втрату фінансової стійкості.

8.2. Розкриття операцій з пов'язаними сторонами.

Для розкриття інформації в даних примітках, під пов'язаними сторонами Товариство розуміє фізичну/ні особу/и або суб'єкт/ти господарювання, що зв'язані Товариством.

Пов'язаними сторонами по відношенню до Товариства є:

- юридична особа, акціонер ТОВ «Бау-Капітал» (01011, м.Київ Панаса Мирного,4; код ЄДРПОУ 35142753), яке володіє 91,119% акціями Товариства;
- фізичні особи, що є членами провідного управлінського персоналу Товариства – Голова правління АТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської» - Головаш В.П. та головний бухгалтер Товариства – Стоянов Д.І.

Провідний управлінський персонал отримував винагороду за виконану роботу відповідно штатного розпису. Інших винагород, заохочувальних та компенсаційних витрат провідний управлінський персонал протягом звітного періоду не отримував

В звітному періоді Товариство не отримувало послуги провідного управлінського персоналу від інших суб'єктів господарювання.

Товариство розкриває інформацію про операції з іншими пов'язаними сторонами за звітний період за наступними категоріями пов'язаних сторін, а саме ТОВ «Бау-Капітал»

Операції Товариства з ТОВ «Бау-Капітал» за звітний період являли надання поворотної фінансової допомоги Товариству. Станом на 30.06.2018 р. кредиторська заборгованість АТ «Завод ЗБК ім. С.Ковальської» перед ТОВ «Бау-Капітал» за даними операціями склала 5100 тис.грн..

8.3. Персонал та оплата праці.

Середньооблікова чисельність персоналу за звітний рік.

Середньооблікова чисельність персоналу за звітний рік розраховується шляхом підсумовування чисельності працівників облікового складу за кожний календарний день звітного року, включаючи святкові (неробочі) і вихідні дні, і діленням одержаної суми на число календарних днів звітного місяця.

Середньооблікова чисельність персоналу Товариства за звітний 2017 рік дорівнювала 1137 чоловік.

Чисельність персоналу по категоріям.

У відповідності з характером виконуваних функцій персонал Товариства поділяється на чотири категорії: керівники, спеціалісти, службовці, робітники.

Керівники – це працівники, що займають посади керівників Товариства та їх структурних підрозділів. До них відносяться директори, голови правління, начальники, завідувачі, керуючі, виконроби, майстри на підприємстві, у структурних підрозділах; головні спеціалісти (головний економіст, головний бухгалтер, головний інженер, головний механік тощо), а також заступники відповідно до вищеперелічених посад.

Спеціалістами вважаються працівники, що займаються інженерно-технічними, економічними та іншими роботами, зокрема, але не виключно, інженери, економісти, бухгалтери, нормувальники, адміністратори, юрисконсульти, соціологи тощо.

До службовців відносяться працівники, що здійснюють підготовку та оформлення документації, облік та контроль, господарське обслуговування (тобто виконують суто технічну роботу), зокрема, але не виключно, діловоди, обліковці, архіваріуси, агенти, креслярі, секретарі-друкарки, стенографісти тощо.

Робітниками вважаються працівники, що безпосередньо зайняті у технологічному процесі створення готової продукції, виконання робіт, надання послуг, а також ремонтом

засобів праці та іншим. Окрім того, до робітників відносяться двірники, прибиральниці, охоронці, кур'єри, гардеробники тощо. По відношенню до процесу створення продукції робітників можна поділити на основних – тих, що безпосередньо беруть участь у процесі створення продукції, та допоміжних – тих, які виконують функції обслуговування основного виробництва.

Чисельність персоналу Товариства по категоріям станом на 30.06.2018 р. наведена в таблиці нижче.

Назва категорії персоналу	Чисельність персоналу станом на 31.12.2017 р., чоловік	Чисельність персоналу станом на 30.06.2018 р., чоловік
Керівники	60	60
Спеціалісти	163	161
Службовці		
Робітники, в т.ч.:	945	970
основні робітники	688	716
допоміжні робітники	257	254
Всього персоналу	1168	1191

Нараховані витрати на персонал за звітний період за видами виплат.

За видами виплат, нараховані витрати на персонал Товариства включають витрати на основну, на додаткову заробітну плату, на інші заохочувальні та компенсаційні виплати в такому розмірі:

Основна заробітна плата, грн.	65 728,40 тис.грн.
Додаткова заробітна плата, грн.	50 096,10 тис.грн.
Заохочувальні та компенсаційні виплати, грн.	1 849,70 тис.грн.
Всього фонд заробітної плати, грн.	117 674,20 тис.грн.

Пенсійні плани, учасниками яких є Товариство.

Програми пенсійного забезпечення у розумінні МСФЗ – угоди, за якими Товариство може надавати виплати працівникам при звільненні з роботи або після звільнення (у вигляді річного доходу або шляхом одноразової виплати) у випадку, коли такі виплати або внески працедавців на них, можна визначити або оцінити до виходу на пенсію на основі положень документа або практики Товариства.

Програми пенсійного забезпечення можуть бути або планами з встановленими внесками, або планами з визначеними виплатами.

Програми з визначеним внеском – це програми пенсійного забезпечення, згідно з якими суми, що підлягають виплаті у вигляді пенсійного забезпечення, визначаються відповідно до внесків, сплачених до фонду, і отриманого від них інвестиційного доходу.

Програми з визначеними виплатами – це програми пенсійного забезпечення, згідно з якими суми, що належать виплаті у вигляді пенсійного забезпечення, визначаються за допомогою формули, за основу якої береться сума заробітку працівника або його робочий стаж або те й інше.

В звітному періоді Товариство не було учасником будь-яких програм пенсійного забезпечення в розумінні МСФЗ.

8.4. Умовні активи, зобов'язання та невизнані контрактні зобов'язання.

Умовні активи та зобов'язання, не визнані у фінансовій звітності.

Умовний актив – це можливий актив, що виникає внаслідок минулих подій і існування якого підтвердиться лише після того, як відбудеться чи не відбудеться одне або декілька невизначених майбутніх подій, не повністю контрольованих Товариством.

Умовне зобов'язання – це:

- можливе зобов'язання, що виникає внаслідок минулих подій і існування якого підтвердиться лише після того, як відбудеться чи не відбудеться одне або кілька невизначених подій, не повністю контрольованих суб'єктом господарювання;

- теперішнє зобов'язання, яке виникає внаслідок минулих подій, але не визнано, оскільки немає ймовірності, що вибуття ресурсів, які втілюють економічні вигоди, буде необхідним для погашення зобов'язання, або суму зобов'язання не можна оцінити досить достовірно.

Товариство не визнає умовні активи та умовні зобов'язання.

В звітному періоді Товариством не ідентифіковано подій, за наслідками яких можливо надходження активів чи настання зобов'язань в майбутньому.

Судові процеси (із зазначенням позивача, відповідача, суми позову, підстав, стану процесу, рішення, перспективи).

В звітному періоді Товариство виступало стороною в судових справах. Реєстр судових справ АТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської» станом на 30.06.2018, наведено у таблиці.

Сторона	Друга сторона	Предмет	Суд	Сума	Стан розгляду
АТ "ЗЗБК"	Білецький Д.В.	Поновлення на роботі, вимушений прогул	Голосіївський районний суд м.Києва	не матеріальний спір	розглядається
АТ "ЗЗБК"	Білецький Д.В.	стягнення середнього заробітку, поновлення на роботі	Голосіївський районний суд м.Києва	не матеріальний спір	розглядається
АТ "ЗЗБК"	Залевський О.М.	Крадіжка (кримінальне провадження)	Голосіївський районний суд м.Києва	не матеріальний спір	розглядається
АТ "ЗЗБК"	Биков Максим Валентинович, відповідач: ТОВ "Ковальська-Житлосервіс" ЗЗБК-третя особа	про визнання договору таким, що не був дійсним і не підлягав виконанню та стягнення коштів та моральної шкоди	Дарницький районний суд м.Києва	не матеріальний спір	розглядається

АТ "ЗЗБК"	Позивач (заявник): Зінченко І.М. позивач (заявник): Горбасенко І.М. позивач (заявник): Стеценко С.О. позивач (заявник): Круткова Н.О. відповідач (боржник): Державна архітектурно- будівельна інспекція України відповідач (боржник): Департамент містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради 3-я особа: ТОВ "Кийбуд" 3-я особа: АТ "ЗЗБК ім. С. Ковальської" 3-я особа: Громадська організація "Солом'янський голос"	скасувати дозвіл на будівництво ЖК на вул. Липківського 37-а	Окружний адміністративний суд м. Києва	не матеріальний спір	розглядається
-----------	---	--	--	----------------------------	---------------

Товариство не визнає умовні активи та умовні зобов'язання за незавершеними на звітну дату судовими справами, за якими можуть бути прийняті ухвали (рішення) лише в наступних звітних періодах, адже немає цілковитої впевненість у отриманні доходу або ймовірності витрат.

Контрактні зобов'язання, видані гарантії, поручительства.

Контрактні зобов'язання представляють собою фінансові інструменти у вигляді договорів (контрактів), в результаті яких одночасно виникає фінансовий актив у однієї компанії і фінансові зобов'язання чи дольовий інструмент у іншій компанії, вартість яких змінюється в результаті змін процентних ставок, курсів цінних паперів, цін на товари, валютних курсів, індексів цін чи ставок, кредитних рейтингів або кредитних індексів, інших змінних; та для придбання яких необхідні невеликі первісні інвестиції у порівнянні з іншими договорами (контрактами), курс яких аналогічним чином реагує на зміни ринкової кон'юнктури, і розрахунки за якими відбуватимуться в майбутньому.

В звітному періоді у Товариства відсутні контрактні зобов'язання, видані гарантії і поручительства, а також інші види забезпечення зобов'язань на користь третіх осіб, строки виконання яких настали.

8.5. Ризики.

Товариство розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності оцінити характер та рівень ризиків, що виникають унаслідок фінансових інструментів та на які Товариство наражається на кінець звітного періоду.

В залежності від видів фінансових інструментів, методів їх оцінки та способів, яким чином ними управляють, Товариство виділяє кредитний ризик, ризик ліквідності та ринковий ризик, але не обмежується ними. Загальна політика Товариства по управлінню ризиками націлена на мінімізацію негативних наслідків на фінансові результати Товариства.

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони.

В звітному періоді Товариство не здійснювало видів діяльності, що спричиняють кредитний ризик, окрім проведення операцій з надання позик співробітникам Товариства, що не є суттєвими, тому вважає, що кредитний ризик не притаманний Товариству в звітному періоді.

Крім того, у звітному періоді в Товаристві не обліковувались і не перебували у залишках фінансові активи і зобов'язання як такі, що оцінені за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, оскільки Товариство не мало таких, тому Товариство не розкриває впливи змін кредитного ризику на такі активи і зобов'язання.

Ризик ліквідності – ризик того, що суб'єкт господарювання матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування своєї поточної діяльності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з надходженнями грошових потоків від фінансових активів, з вибуттям грошових потоків від фінансових зобов'язань, а також прогнозні грошові потоки від всіх видів діяльності. У кожен момент часу можна точно сказати, платоспроможне Товариство чи ні.

Факторами, що впливають на даний ризик, є можливість Товариства залучати в разі потреби позикові кошти і, головне, самостійно генерувати грошовий потік шляхом продажу власних активів.

Також під час аналізу ризику ліквідності Товариство приймає до уваги значення основних показників ліквідності, таких як: коефіцієнт загальної ліквідності, коефіцієнт швидкої ліквідності, коефіцієнт абсолютної ліквідності. Динаміка цих показників наведена в таблиці нижче.

Показник ліквідності	Значення показника		Нормативне значення показника	Характеристика показника
	станом на 30.06.2017р	станом на 30.06.2018р.		
Коефіцієнт покриття (загальної ліквідності)	0,393	0,387	> 1	Показує достатність ресурсів Товариства, які можуть бути використані для погашення поточних зобов'язань
Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,380	0,369	0,6-0,8	Відображає платіжні можливості Товариства щодо сплати поточних зобов'язань за

				умови своєчасного проведення розрахунків дебіторами
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,048	0,023	> 0 і збільшення	Показує, яка частина боргів Товариства може бути оплачена негайно

З огляду на наведену інформацію, Товариство розглядає ризик ліквідності, як такий, що притаманний Товариству – Товариство схильне до ризику ліквідності, але рівень його настання визначається як середній.

Ринковий ризик – ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик.

Валютний ризик – ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Відсотковий ризик – ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок.

Інший ціновий ризик – ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Змінами ринкових умов, що спричиняють ринковий ризик, зокрема, є зміни контрольної ставки відсотка, ціна іншого фінансового інструмента суб'єкта господарювання, ціна певного товару, валютний обмінний курс або індекс цін чи ставок. Для контрактів, які містять прив'язку до товарної одиниці, до змін ринкових умов належать зміни показників діяльності відповідного внутрішнього або зовнішнього інвестиційного фонду тощо.

Товариство у складі ринкового ризику виділяє валютний ризик, який впродовж звітного року впливав на справедливу вартість фінансових зобов'язань, але на кінець звітного року цей вплив був невідомий, оскільки різниці валютних курсів на початок і кінець звітного року були незначні, а вплив на справедливу вартість фінансових зобов'язань не суттєвий. Товариство вважає, що відсотковий ризик і інший ціновий ризик у складі ринкового ризику були не притаманні Товариству в звітному році.

Згідно вимог МСФЗ, якщо суб'єкт господарювання наражається на вплив лише одного типу ринкового ризику тільки в одному економічному середовищі, він не наводить деталізованої інформації. Тому Товариство лише констатує наявність валютного ризику, але не наводить деталізованої інформації про його вплив.

8.6. Події після дати балансу.

Подією після звітної дати Товариством визнається факт господарської діяльності, який впливає або може вплинути на фінансовий стан, рух грошових коштів або результати діяльності підприємства та мав місце в період між звітною датою й датою підписання бухгалтерської звітності за звітний період.

Події після звітної дати можуть бути двох категорій:

а) коригуючі – події, що свідчать про умови, які існували на кінець звітного періоду, а тому підлягають відображенню у формах фінансової звітності, та

б) некоригуючі – події, що свідчать про умови, які виникли після звітного періоду, і, з урахуванням принципу суттєвості, підлягають розкриттю в примітках без коригування звітних форм.

Події після звітної дати, як такі, що можуть вплинути на показники фінансової звітності, так і ті, що не впливатимуть на показники фінансової звітності, не мали місця в господарській діяльності Товариства.

Голова Правління

Головаш В.П.

Головний бухгалтер

Стоянов Д.І.

24 липня 2018 року